

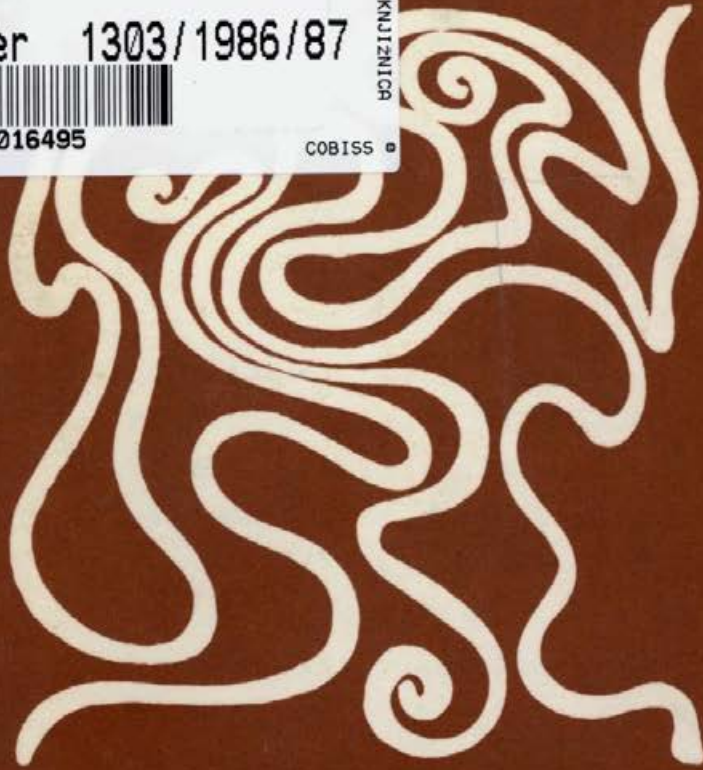
Per 1303/1986/87

10016495

GORISKA KNJIZNICA

COBISS

IZVIR

glasilo sgš
»veno pilon«
ajdovščina

P

1303

/1986/87

6

P 16.495/1986

Ko govorimo o prostem času, navadno mislimo na čas, ki posamezniku ostane po tem, ko nima dela. Če je to učenje, potem govorimo o prostem času šele takrat, ko je že prenel 7 ali 8 ur v šoli in ko je doma opravil vse obveznosti za šolo. Vendar tudi v tem času ne more samostojno, prosto do- ločati svojih aktivnosti v šoli. Nekaj časa porabi za to, da se

Človek si. Izpostavljen zunanjim vplivom. Okolje te preobli- kuje in prilagaja. A vendar tvoja notranjost ostaja čista. Če znaš poseči vanjo, pomeni, da znaš misliti. In če ti ni vseeno, kaj bo s tabo, ne boš ostal nem. Spregovoril boš, svoje misli napisal, ustvarjal. Naše glasilo je namenjeno tvojemu ustvarjanju. Tokrat smo poskušali še bolj poseči v tvoje misli. Postavili smo te pred dve besedi, ki sta iskali tvoje domišljije. In če sta jo našli, je tvoj prispevek "Prosti čas" objavljen. Naša radovednost je bila velika, stopili smo do drugih ljudi, iskali mnenja, nasvete in odgo- vore na naša vprašanja.

In če si dandanes le ostal človek ter znaš misliti in čutiti, ti želimo prijetno branje!

Uredniški odbor

KAJ JE PROSTI ČAS?

Ko govorimo o prostem času, navadno mislimo na čas, ki posamezniku ostane po tem, ko neha delati. Če je to učenec, potem govorimo o prostem času šele takrat, ko je že prebil 7 ali 8 ur v šoli in ko je doma opravil vse obveznosti za šolo. Vendar tudi v tem času ne more samostojno, prosto določati svojih aktivnosti v celoti. Nekaj časa porabi za pot iz šole, za prehranjevanje in spanje. Lahko ugotovimo, da velik del prostega časa porabi za vnaprej določena opravila. Ostane mu torej manjši del, ki ga resnično lahko porabi po svoji volji.

Zanima nas, koliko prostega časa ima učenec tedensko, in kaj dela v prostem času. Skoraj nemogoče je naštetati vse, kar učenci delajo v prostem času. Omenim naj le najpogostejše dejavnosti:

- a) počitek in rekreacija; sem spadajo konjički, gledanje športnih prireditvev na stadionu, na TV, aktivno ukvarjanje s športom,
- b) zabava, ki je namenjena sprostitvi in obnavljanju psihičnih delovnih sposobnosti,
- c) pridobivanje dohodka, inštruiranje, delo v mladinskem servisu,
- d) razvoj osebnosti, ukvarjanje s kulturnimi dejavnostmi; glasba, slikanje, fotografiranje. Tudi sodelovanje v krožkih spada sem.

Kako posamezen učenec preživlja prosti čas, je odvisno od mnogih dejavnikov: katere dejavnosti mu družbeno okolje omogoča, koliko se starši ukvarjajo z njim, ali živi v mestu, v domu učencev ali na deželi, in kakšne so njegove psihološke posebnosti, kar spet določa, ali bo prosti čas aktivno ali pasivno izkoristil.

Kakšnega človeka želi socialistična družba - ustvarjalnega. Če hočemo, da bodo učenci uspešni v šoli in kasneje na delovnem mestu, bi morali razmišljati o načinu izrabe prostega časa. Ustvarjalnost je utemeljena prav na kakovostni izrabi prostega časa. Možno bi ga bilo usmeriti v kulturo, ki je poseben način človekovega obstoja. Človek je v njej celovit in nedeljiv, tako kot sta nedeljiva delovni in prosti čas.

Dora Cigoj

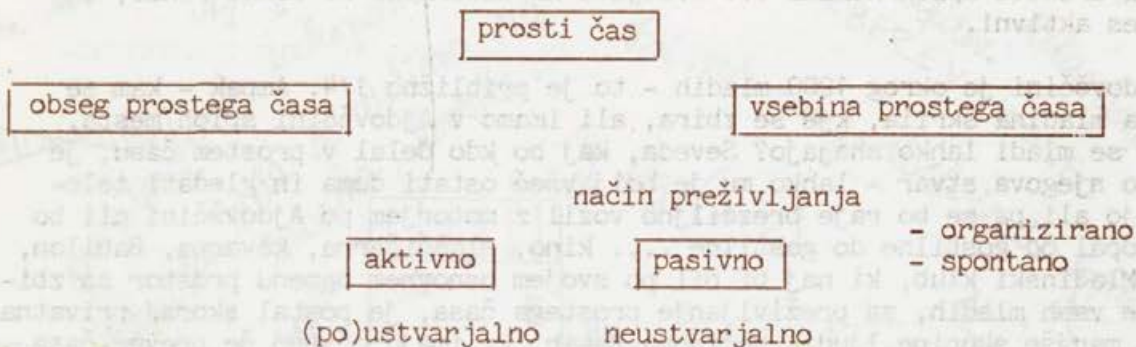

P 1303 / 1926/17

P 16.4.73 / 1756

PROSTI ČAS, MLADINSKI KLUB IN NAŠI PROBLEMI

(delno iz pogovora s sekretarjem OK ZSMS)

Bistvo prostega časa je v tem, da z njim (obsegom in vsebino) PROSTO RAZPOLAGA VSAK POSAMEZNIK. V praksi pa se pokaže, da to razpolaganje v resnici nikoli ni popolnoma prosto - odvisno le od naše volje. To omejitev najprej čutimo glede OBSEGA prostega časa. Na obseg in kvaliteto prostega časa vpliva vrsta dejavnikov, od značajskih lastnosti posameznika, njegovih želj in interesov, pa do okolja, v katerem živi.

Najboljše možnosti za aktivno - ustvarjalno preživljanje prostega časa nudijo družbene organizacije in društva; vanje se mladi vključujejo zaradi neposrednih interesov.

Kakšna je pri tem vloga ZSMS? Mladi vidijo v njej bolj "politiko" in sestankovanje kot pa mesto, kjer naj bi uveljavljali svoje potrebe in interese. Pozabljamo, da je ZSMS organizacija, ki ima nalogo združevati mlade in izpolnjevati njihove interese; pozabljamo, da smo ZSMS mi vsi. Primer iz mladinskega kluba: mladinci so programe dela raznih aktivnosti (krožki, predavanja) pripravljali zaradi Občinske konference ZSMS in drugih DPO in ne zaradi svojih želj in zanimanja. Vse skupaj je potem izpadlo tako, kot da so jim bile te aktivnosti vsiljene. Popolnoma jasno je, da je tako delo obsojeno na neuspeh. - Druga skrajnost se kaže v tem, da osnovne organizacije ZSMS pričakujejo, da jim bo občinska konferenca dala, oziroma določila program dela.

Organizacija preživljanja prostega časa spada predvsem v osnovne organizacije ZSMS iz krajevnih skupnosti in šol. Materialne možnosti za organizirano in kvalitetno preživljanje prostega časa so majhne, vedno je v ospredju vprašanje prostorov in finančnih sredstev. Smisel in cilj ZSMS je v postavitvi množične in samostojne organizacije mladih ljudi, ki bo izhajala iz načela, da je JEDRO VSEGA POSAMEZNIK. OK ZSMS lahko da predloge, jih materialno podpre in pripravi za realizacijo - od tu naprej pa je vse odvisno le od mladih samih, od njihove volje in zanimanja (in tudi od zagnanosti). In prav tu se ponavadi ustavi. Občinska konferenca je lahko le pobudnik, ne more biti organizator prostega časa (kvečjemu kakšnih manifestacij). Sploh pa bi želje in pobude morale priti od mladih na občinsko konferenco in ne v obratni smeri: da občinska konferenca ponuja možnosti za preživljanje prostega časa. Biti moramo ustvarjalni, ne moremo dopustiti in čakati, da nam bodo vsebino prostega časa določili drugi - oblikovati jo moramo SAMI. Na žalost pa vedno več mladih preživlja svoj prosti čas

neaktivno - neustvarjalno. Še celo različne oblike organiziranega preživljanja prostega časa slabo tečejo - planinsko društvo je v krizi, gasilskega društva sploh nimamo ... kvečjemu za tabornike bi lahko rekli, da so res aktivni.

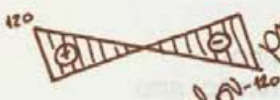
V Ajdovščini je okrog 1200 mladih - to je približno 1/4. Ampak - kam se je ta mladina skrila, kje se zbira, ali imamo v Ajdovščini sploh mesta, kjer se mladi lahko shajajo? Seveda, kaj bo kdo delal v prostem času, je čisto njegova stvar - lahko mu je bolj všeč ostati doma in gledati televizijo ali pa se bo raje brezciljno vozil z motorjem po Ajdovščini ali bo postopal od gostilne do gostilne kino, slaščičarna, kavarna, Babilon, MK. Mladinski klub, ki naj bi bil po svojem osnovnem namenu prostor za zbiranje vseh mladih, za preživljanje prostega časa, je postal skoraj privatna last manjše skupine ljudi, večinoma takih, ki imajo očitno še preveč časa in ne vejo, kam z njim. Učenci in dijaki se otepajo s prenatrpanim učnim programom in obveznostmi; mladi delavci delajo v treh izmenah, zanje je življenjska perspektiva že drugačna, zato je tudi njihovega časa in motiviranosti za delo v mladinskem klubu manj. Klub tak, kot je v tem trenutku, skoraj ni primeren za preživljanje časa v njem. Če bi mladinski klub hotel postati PRIJETNO, ZDRAVO, UREJENO IN VZGOJNO SHAJALIŠČE MLADIH, bi ga morali najprej dokončno opremiti, estetsko in funkcionalno urediti, dobiti stalnega oskrbnika ... Delo bi moralo spet steči - vendar ne samo zaradi lepšega, ampak zaradi mladih. Ne pozabimo: današnja mladost, ki se gnete po zakajenih gostilnah in beznicah, ki se preriva po šolskih hodnikih in prenatrpanih avtobusih, ki valovi po športnih igriščih in po deloviščih, ki se sklanja nad knjigo, ki posluša moderno glasbo ali le tiho zre v daljavo, je temelj jutrišnjega dne. Mladi ne moremo vzgajati in učiti sami sebe! Smo produkt okolja, družinske in šolske vzgoje. Odrasli nas smejo kritizirati šele tedaj, ko so prej sami prispevali k našemu razvoju svoj maksimalni delež!

Razširjeno je mnenje, da je nam, srednješolcem, lažje dostopna marsikatera interesna dejavnost, kot vsej ostali mladini. Imamo krožke, izvenšolske dejavnosti - vendar je vedno manj takih, ki bi delovale na popolnoma prostovoljni podlagi, vse več je obveznega. Učenec, ki je v šoli dober, mora biti že zaradi tega "avtomatično" vsaj v dveh krožkih. In to, kar naj bi bila SPROSTITEV, izvenšolska dejavnost v pravem pomenu besede, postane obveza. Ni čudno, če potem zainteresiranost pada. Konkreten primer, ki kaže, kako gre naša brezbržnost in nezainteresiranost že v skrajnost: na naši šoli še vedno ne delujejo vse komisije v okviru OO ZSMS. Seveda ne, če je predsednik komisije skoraj prisiljen biti predsednik in če so vsi člani "neprostovoljci". Ampak spomniti se moramo, da smo MI mladina, da spadamo VSI v OO ZSMS in da delamo ZASE, za nikogar drugega!

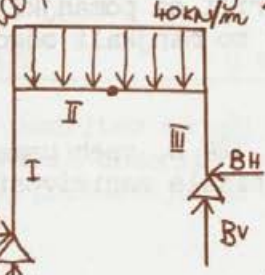
Jana - predsednik OO ZSMS na šoli

Betonsko jeklo obracunavano po tezi v kilogramih...
SEJALNA ANALIZA

The school was established in 1943.
Sprejeti ne sme ozlovati sulfatov pri lastek
GERBERJEV NOSILEC

profilov 120
poudarjena dela modelimo na
tebarska, krovska...

$$y = \log_2(x+2)$$

$$\frac{1}{k} = \frac{1}{L_i} + \frac{1}{L_e} + \frac{d_1}{\lambda_1} + \frac{d_2}{\lambda_2}$$

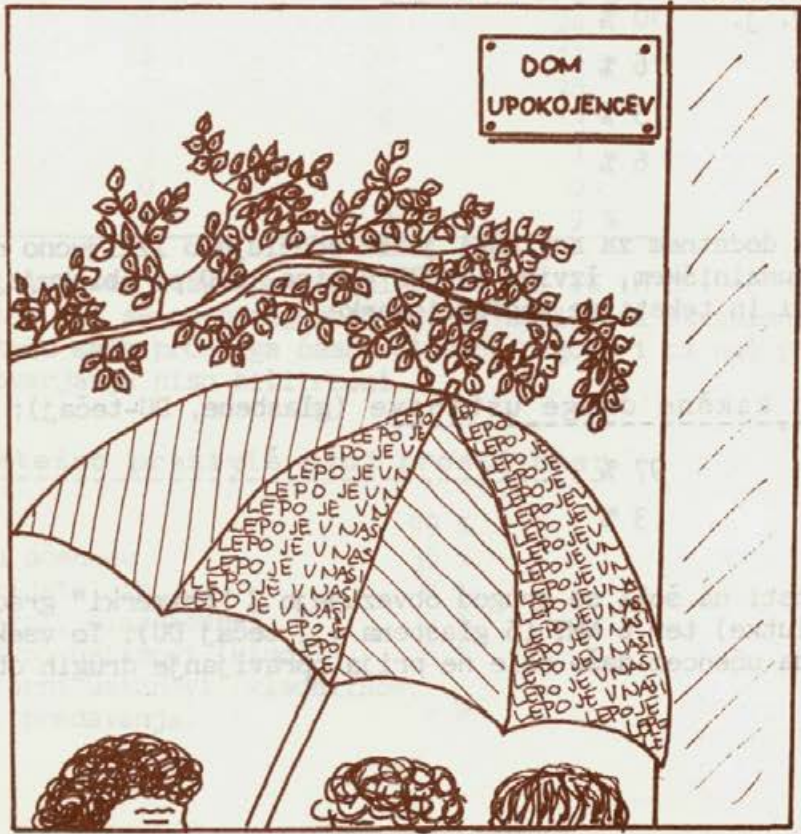
What is a blackboard used for?
pripadajo pridemise besede, oprinava
imamo je notranjo pridemiske

gradnih materialov
na podlagi
delimo na
HOMEWORK
lastnina k amebena
institucija
Prehodke prihran
m³ razinih tal
m³ razinih tal
m³ razinih tal

NEKJE IMELI
da ekonomske formacije
tudi analogne namig
r₁ = r₂ - Δr₁ preost
r₁ + 1/2 S₁ v₁² = r₂ + 1/2 S₂ v₂²
r₁ = r₂ - Δr₁ preost
r₁ + 1/2 S₁ v₁² = r₂ + 1/2 S₂ v₂²

SVOS
Kot r₁ - 2 m₁ = 0
Kot r₂ - 2 m₂ = 0
Kot r₃ - 2 m₃ = 0
Kot r₄ - 2 m₄ = 0
Kot r₅ - 2 m₅ = 0
Kot r₆ - 2 m₆ = 0
Kot r₇ - 2 m₇ = 0
Kot r₈ - 2 m₈ = 0
Kot r₉ - 2 m₉ = 0
Kot r₁₀ - 2 m₁₀ = 0

TODA NE KOČ BOMO TUDI MI

PROSTI ČAS!

KLELIJA
in
LAURA

KAKO UČENCI SGNŠ PREŽIVLJAJO NJIHOV PROSTI ČAS

Anketa je namenjena dijakom. Preglejte jo ter se zamislite nad svojimi odgovori!

Za pomoč bi se rade zahvalile prof. Dori Cigoj in naši mentorici prof. Zdenki Blažko ter vsem, ki so nas opozorili na pomanjkljivosti. Anketo smo poskusile obdelati verodostojno, čeprav so manjkali odgovori 1.c in ter del podatkov 3.b, ki ni dobila lista.

Narejena je bila med 305 učenci, 181 M, 124 Ž, vseh usmeritev. Ob anketi so rezultati povprečja, nato pa smo pripisale zanimivosti, ki smo jih srečale pri posameznih usmeritvah.

Tanja, Andreja, Irena

ANKETA :

1. Ali sodeluješ v šolskih krožkih:

- računalniški	14 %
- dramski	4 %
- dodatni ang. j.	10 %
- Izvir	6 %
- OZN	5 %
- ŠŠD	6 %

V dramskem in dodatnem za angleški jezik sodelujejo izključno naravoslovci, v računalniškem, Izviru in OZN večina, ŠŠD pa obiskujejo večinoma gradbinci in tekstilne konfeksionarke.

2. Ali si član kakšne druge ustanove (glasbene, DU-tečaj):

- NE	97 %
- DA	3 %

Poleg obveznosti na šoli se drugod obvezujejo 3 "primerki" gradbincev (glasbena + lutke) ter 6 NMT (5 glasbena + 1 tečaj DU). To vsekakor kaže na to, da učencem naše šole ne prija opravljanje drugih obveznosti.

3. Koliko časa dnevno porabiš za učenje in delanje domačih nalog, vaj in podobno:

čas (ur)	NMT in NMD	Tek.konf., meh.	grad.
0	0	0	4
1	8	0	22
2	9	0	17
3	49	63	34
4	31	37	23
5	3 %	0 %	0 %

Učenci različnih usmeritev se učijo približno enako časa. Glede zahtevnosti posameznih usmeritev se nam postavljajo vprašanja glede učnih navad, težav pri učenju ter morebitnih vzrokov za slab uspeh.

4. Se voziš?

- NE 60 %
- DA: manj kot eno uro 36 %
- več kot eno uro 4 %

Polovica naravoslovcev se vozi, in sicer manj kot eno uro.

5. Koliko časa ti ostane dnevno med delovnim tednom za odmor in razvrednilo, če odšteješ obveznosti za šolo in izven nje (spanje, toaleta, hranjenje ...)?

čas (ur)	NMT in NMD	Tek.konf., meh.	grad.
0	0 %	8 %	2 %
1	31	10	24
2	38	28	13
3	7	17	38
4	15	36	13
5	9	1	1
6	0	0	0
7	0	0	9 %

Glede 5. vprašanja sklepamo naslednje: ali TK in GR večino prostega časa spijo ali se prehranjujejo ali pa sedijo na stranišču, da jim ostane tako malo prostega časa. Sledeči odgovori pa nam pravijo, da pri odgovarjanju niso bili resni.

6. Kje pretežno preživiš svoj prosti čas:

- doma 49 %
- v domu učencev 35 %
- pri prijateljih 4 %
- v kavarni, slaščičarni 2 %
- v zabavni ustanovi (kino) 5 %
- v kulturni ustanovi (gledališče, konc., predavanja) 0 %

- v Mladinskem klubu 1 %
- v drugem klubu ali organizaciji (ŠRZ Police, OMBA) 4 %

Je današnji čas tak? Današnja mladina? ... Ali pa enostavno nima možnosti? Večina dijakov namreč ostaja v prostem času doma ali v domu učencev. Posebno žalostno je, da 60 % dijakov SGNSŠ, ki so med tednom v Ajdovščini, nima iti kam drugam kot v kino ali kavarno, slaščičarno ...

7. Imaš:

- prijatelja, prijateljico 9 %
- več prijateljev 55 %
- stalno klapo 31 %
- nikogar 3 %
- ostalo 2 %

8. Kje se sestajate:

- pri meni 9 %
- na domu prijateljev 1 %
- v lokalu 6 %
- zunaj (na ulici, v parku) 43 %
- v šoli 25 %
- kje drugje 16 %

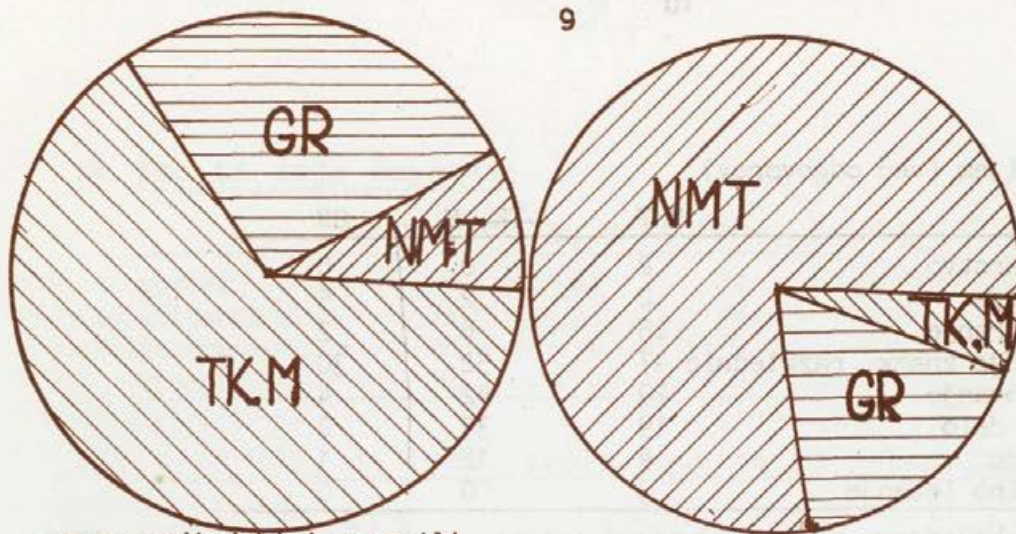
9. Kaj ti je najbolj všeč v tvojem prostem času:

- povezanost med člani moje klape 35 %
- to, da sem svoboden, da lahko vedno pridem v kakšno drugo klapo, če mi ta ni všeč 24 %
- da se ne počutim kot stroj, od katerega zahtevajo odrasli, naj opravlja naloge 17 %
- da pride do izraza moje mnenje 4 %
- da čutim zaupanje drugih vame 5 %
- drugo 15 %

TK in GR najbolj privlači povezanost med člani kape, kar pa NMT in NMD ne zanima posebno, njim je namreč najbolj všeč to, da se ne počutijo kot stroj, od katerega zahtevajo odrasli, naj opravlja naloge in da čutijo zaupanje drugih vase - se pravi, da posvečajo dosti časa sebi.

10. S čim se ukvarjaš v prostem času:

- z branjem strokovne literature in učenjem (zase) 5 %
- z branjem časopisov in revij 33 %
- z branjem žepne literature (romani, stripi, lj. zgodbe...) 24 %
- z branjem romanov znanih pisateljev 15 %

- z gospodinjskimi opravili 20 %
noben GR, nekaj NMT in polovica TK, M
- s športom 28 %
10 % NMT in TK, M ter 47 GR. NMT trenirajo rokomet, smučanje in karate, TK, M odbojko, smučanje ter tek, GR pa nogomet, balinanje, namizni tenis, kečlanje ...
- z gledanjem televizije

oddaje	NMT	TK, M	GR	(v %)
izobraževalne	13	6	8	
filmi	68	68	61	
glasbene	54	71	9	
športne	40	30	27	
risanke	38	54	59	
informativne	0 ^x	8	12	

^x - gleda jih 100 %, vendar 0 % prostovoljno, zato tega ne smemo šteti pod prosti čas.

- s hojo v kino (zvrsti niso "prave" zvrsti, ampak smo jih izgrali glede na to, kaj se v naših kinematografih vrti)

vrst	NMT	TK, M	GR	(v %)
karkoli	19	19	40	
pustolovski	16	4	16	
ljubezenski	9	8	7	
kriminalke	32	14	33	
glasbeni	21	17	8	
erotični	0	0	22	
komedije	24	18	9	

- s poslušanjem glasbe - katere:

vrsta	NMT	TK, M	GR
narodna	2	1	45
klasična	24	4	2
zabavna	100	95	74

- z obiskom gledališč (obiskujejo jih NMT in TK, M) 1 %
- z obiskom galerij, muzejev (NMT) 1 %
- z obiskom športnih tekem (GR, nato TK, M, šele nato NMT) 34 %
- z obiskom koncertov:
 - resne glasbe - NMT 4 %
 - zabavne glasbe - GR in TK, M 11 %

- s hobijem (več odgovorov)

vrsta	NMT	TK, M	GR
modelarstvo	2	0	0
slikanje	2	2	5
muziciranje	25	6	2
zbiranje znamk, razglednic	47	52	30
dopisovanje	29	42	4
ročno delo	19	39	0
pisanje	4	12	1
jadrarno letenje	3	0	0

- s sprehajanjem, planinarjenjem, izleti 17 %
- z obiskovanjem prijateljev, sorodnikov (skoraj vse tekstilke - 84 %) 42 %
- s prijatelji v kavarni, slaščičarni 14 %
- s plesi:
 - šolskimi 36 %
 - javnimi (V.Križ, Zeleni gaj) 38 %
- s spanjem (dodatno spranje rabi polovica NMT in slaba tretjina GR, odstotek TK, M je zanemarljiv) 25 %
- z družbo fanta-dekleta (povprečno smo vsi enako zaljubljeni..) 7 %
- z ničemer, razmlišljam in se dolgočasim (skoraj sami naravoslovci ...) 4 %
- z delom za denar 6 %
- taborniki 3 %

11. Kakšno mnenje imaš o preživljanju svojega prostega časa:

- ga dobro izkoristim 27 %
- še kar dobro 52 %
- slabo 15 %
- ne vem 9 %

12. O čem se največ pogovarjaš s svojimi prijatelji:

- o ljubezni 16 %
- o problemu mladih 11 %
- o politiki 1 %
- o učiteljih, šoli in ocenjevanju 28 %
- o filmih, romanih 17 %
- o športu 13 %
- o tehniki in znanosti 3 %
- o šolski snovi, ki je ne razumeš 1 %
- x 10 %

Ljubezen zelo razburja naravoslovce, o politiki se TK, M in GR nikdar ne pogovarjajo, gradbinci se najraje pogovarjajo o šoli in ocenjevanju ter o športu, največ TK, M se ni znalo opredeliti.

13. Meniš, da potrebuješ denar za preživljanje prostega časa:

- DA 76 %
- NE 24 %

14. Kdo ti daje žepnino:

	NMT	TK, M	GR
starši	55	61	22
štipendija	25	33	78
deloma sam	10	6	0
brez	10	0	0

15. Se ti zdi, da imaš dovolj žepnine za zabavo in razvedrilo:

- DA 45 %
- NE 33 %
- ne vem 22 %

S svojim stanjem so najbolj nezadovoljni gradbinci (primerjaj s 14!!!).

Tudi izbira šole pogojuje prosti čas. Če bi imel ponovno možnost izbira-
nja šole, ali bi si izbral to, v kateri si zdaj?

- DA 44 %
- NE 56 %

TK, M so še najbolj zadovoljni s svojo šolo, vendar bi jih 30 % raje izbra-
lo frizersko, pedagoško ali trgovsko. Vzroki jih ne zanimajo - nimajo ve-
selja do šivanja.

GR so večinoma nezadovoljni - 66 %. Tehnike predvsem moti težina šole in
pomanjkanje prostega časa, zidarje pa težko delo in kasneje slab OD.
Tehniki bi si raje izbrali lesno, kmetijsko, grafično ..., ostali so na-
vedli avtomehaniško, gostinsko, kovinsko, železniško, tekstilno, strojno,
šofersko, pleskarsko, železokrivniško, nekateri pa ne bi obiskovali nobe-
ne srednje šole.

70 % NMT moti zahtevnost programa, ta smer jih sploh ne zanima. Izbrali bi
računalniško, skrajšan program, elektro, kemijsko, pedagoško, turistično,
strojno, družboslovno-jezikovno.

PROSTI ČAS

Prosti čas je nekaj strašnega. Res! S prijatelji moraš iti na žur ali v kino, praviti moraš vice, se smejati - sploh nimaš miru. Pa tudi, če si sam - potem moraš brati ali igrati kitaro ali pisati pesmi ali urejevati znamke ali ... ali ... ali Nekaj moraš delati! Ja no, navsezadnje lahko tudi ne delaš nič in samo ležiš na postelji, ampak posteljo moraš potem vseeno pospraviti. Če gledamo iz tega zornega kota, je prosti čas res nekaj strašnega.

Vendar pa lahko vzamemo prosti čas tudi iz drugačnih stališč:

1. matematično fizikalni vidik:

Vzameš en cel dan (to je 24 ur, op.p.). Najprej odšteješ čas, ki ga preživiš na SGNŠ, nato čas, ki le posredno pripada šoli - saj si fizično že doma, umsko pa še v šoli, nato odšteješ še čas, ki pripada osnovnim življenjskim potrebam: hranjenje, spanje ..., sem sodi tudi čas, ki ga porabiš za umiritev in skoncentriranje.

Tako dobiš prosti čas. Bodi pazljiv pri računanju, naredi tudi preizkus; še posebej pa pazi na enote!

(Opomba: če je dobljeno število negativno, moraš podaljšati osnovno enoto - dan. Najbolje, da vstaneš eno uro prej.)

2. iz vidika slovenskega jezika in časopisa IZVIR:

Na svetu je vse polno pametnih ljudi, nekateri so še posebej pametni in imajo multi - pametna vprašanja, kot na primer:

Kaj je prosti čas?
Kaj ti pomeni tvoj prosti čas?
Kaj delaš v prostem času?

In potem moraš razglablјati in premišlјevati o tem, tudi ti se delaš pametnega in najdeš kakšno globoko misel kot npr.: "Prosti čas je nekaj najlepšega, najbolj čudovitega ...", pisati moraš spise na to temo, risati in deklamirati, peti in filozofirati ...

(Opomba: meni se zdi to strašno!)

3. iz vidika telesne vzgoje:

"Zdrav duh v zdravem telesu!
Vsi na kolo za zdravo telo!
Rekreacija in prosti čas ...
Narava - zdravje ..."

Sedaj smo pa tam! Ampak preden lahko sploh sedeš na kolo, moraš naprej napihniti zračnice, potem ugotoviš, da je zvonec pokvarjen - kaj, če te ustavi policaj? - tudi luč ne dela - ne ne, hvala lepa. In vzameš motor in se pelješ. Pa še hitreje gre!

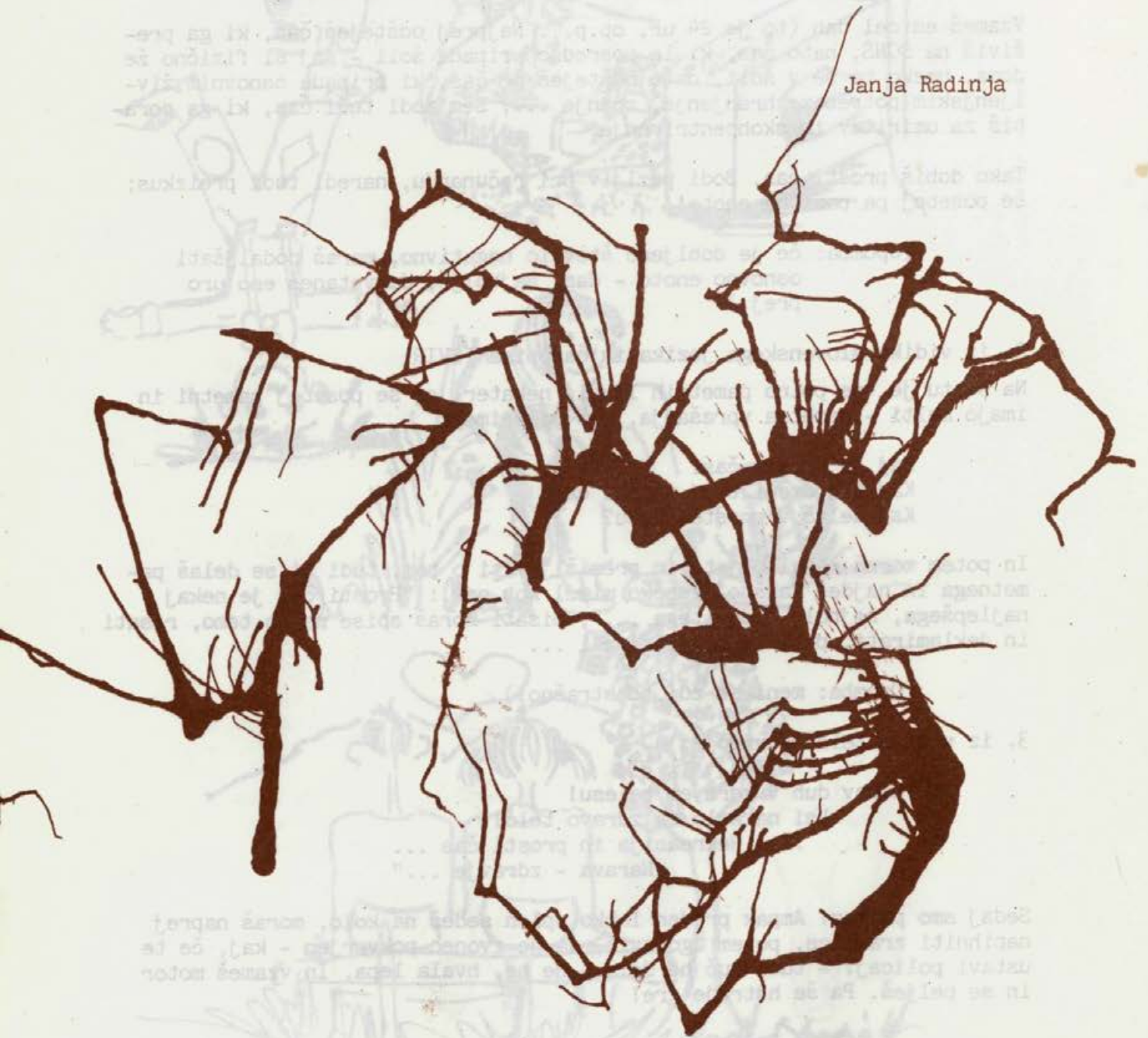
4. vidik samoupravljanja in marksistične teorije:

Prosti čas je ena izmed neodtujljivih pravic človeka, občana in učenca. Zagotovljena je z ustavo (menda ni še napisana). Prosti čas je temeljna vrednota (moralna vrednota!), ki gradi človekovo celovitost, vzpodbuja njegovo rast ter umski in fizični razvoj. Vse to pa vpliva na razvoj naše družbe, odnosov med ljudmi in graditev lepše, pravičnejše prihodnosti!...

Zaključek: Ugotovila sem, da se da na temo "prosti čas" marsikaj naložiti. Vendar prepuščam to velecenjeno opravilo tistim, ki se čutijo za to poklicane.

G R E M P A Ž E R A J Š I V K I N O !

Janja Radinja

Pisalna miza ... stol ... omara ... postelja ... in jaz. To je moja soba. Njej zaupam in rada jo imam, saj mi je kot sestra. V njej preživim ostali del dneva, ko se vrnem iz šole. Prijeten ritem moderne glasbe jo še popestri. Skratka, v svoji domači okolici iz dneva v dan bolj uživam.

Oči se vrtijo po lepotah tega prostora in se naenkrat ustavijo nekje v kotu. Kaj pa je tam tako zanimivega? Nič posebnega, le športna potovalka, ki mirno čaka večera, da jo vzamem s seboj, na trening. Na trening? Seveda, zakaj pa ne? Ob teh in podobnih mislih postanem dobre volje zato, ker "Potovanja - velika mesta z zgodovinskimi spomeniki, stolpnice in srečanja s tamkajšnjimi prebivalci. Na drugi strani prijazne vasi ali manjši kraji s svojimi običaji in preprostimi ljudmi. Zmage in porazi - pripravljen moraš biti na vsak rezultat. Včasih se ti nasmehne sreča in čeprav težko, a vendar zmagaš. Poraz je le šola za vnaprej: na treningu je treba bolje delati in se na naslednji tekmi bolje izkazati.

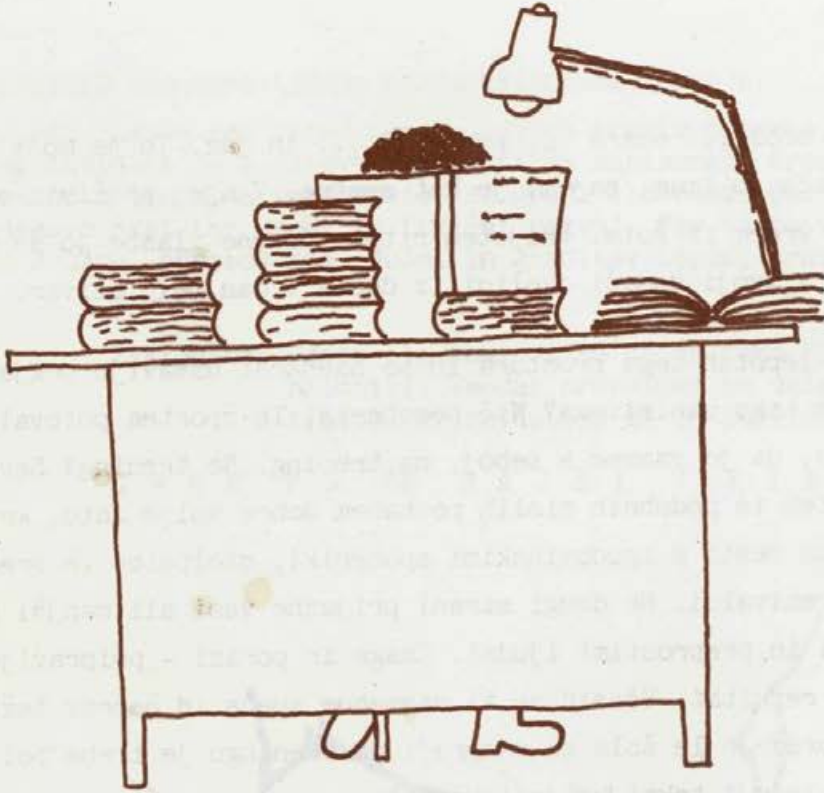
Prva ljubezen - zelo sramežljiva, zapisana s skrivnimi znaki v moji notranjosti. Srce mi je hitreje utripalo, ko sem se bližala športni dvorani. Vsak njegov pogled me je popolnoma zbegal..."

Dragi moji, ste me dovolj spoznali? Nikakor! Povedala sem vam nekaj lepega, kajne? To so doživetja, ki se mlademu človeku vedno vtisnejo globoko v spomin. Potovanja s svojimi soigralkami, velika ljubezen v športnem duhu ...

Drugače sem pa popolnoma vaša, dijakinja 2. letnika SNGŠ v Ajdovščini in doma iz njene okolice. Šport mi že dolga leta pomeni dolžnost, ki jo rada opravljam, saj se na treningu sprostim in pozabim na vsakodnevne težave, na šolo.

Za konec le povabilo na eno od številnih športnih srečanj v ŠRZ Police in videli boste, kaj pomeni biti zvest nečemu, kar ljudje imenujejo "prosti čas".

Tina Samec 2.d .

Mitja

Petek popoldan.

Pouk se je končal srečno. Iz šole prihajam brez kakšnega mojstra cveka. Na poti domov se ustavim pri Zmagi v Selu. Popijem pivo, zamenjam nekaj kovancev ter stopim k videoigri.

Kovanci začnejo primanjkovati. Mislim si: "Ah, kaj bo denar." Zapravim zadnji kovanec in se odpravim domov.

Odprem vrata. Mama je že doma. Vpraša me po šoli. Odgovorim ji: "Es ganz gut." Edina je v naši bajti, ki zna nemško. Če je dobre volje, se z njo lahko po nemško meniva. Posebno dobro se mi zdi, ker naju takrat nihče ne razume.

Dan se nagne v večer. V kopalnici se stuširam, primerno oblečem in grem ven. Mama mi v pest porine nekaj denarja - za vsak slučaj in me spomni, da ne pridem prepozno domov. Običajno se odpeljem s prijatelji v kakšno dobro gostilno in tam preživim noč.

V soboto običajno pomagam doma. V nedeljo pa se učim. Tako mi ne ostane veliko prostega časa.

Vsak petek pa si globoko vtisnem v spomin.

Marko Vetrih

... je čas sproščenosti, dobre volje, drobnih, a tako prijetnih obveznosti kot so: "pojdi v trgovino", "pospravi hišo", "obišči stare starše", - je čas resnega programa družine, je čas maminega vzdihovanja: "Le kako bomo šli skozi mesec?", sestrine bistroumne misli: "Danes pa se mi ni treba učiti!" (Moja draga sestra, ali se ti sploh kdaj učiš?)

... je lenarjenje, je ljubezen, je brezskrbnost,

... je čas, ko si mati vzame čas in nahruli temeljito svoje potomce,

... je čas, ko sosede vneto predelajo tedenske politične in medsebojne odnose,

... je čas intimnega kramljanja v dvoje,

... je čas kulinaričnih eksperimentov, ki so ponekod (npr. pri meni) končajo zelo neslavno,

... je čas športnega udejstvovanja bodisi na igrišču ali pri stepanju preprog in je čas priprave na delovni teden.

Tako zelo ljub vesoljnemu človeštvu PROSTI ČAS. Tako neponovljiv in ponovljiv hkrati!

PROSTI ČAS ali ga sploh imam?

Katja Nusdorfer 2.d

... sobota ... pol desetih. Buljim v knjigo Delo z MČ. "Kaj bi prišlo v poštev na jesenskem sprehodu?" ... gozdovi - listnati, iglasti ... lubje in listje dreves ... gozdni sadeži ...

... deset. Bivša Napoleonova štala. Naši prostori. Levčki razgrajajo. Zberem vse svoje moči in zatulim: "Miir!" Mularija res utihne. "Letos bom zahtevala disciplino!" Začudene oči se sprašujejo, kaj me je pičilo. Vsa sem happy, ker so tiho - a ne dolgo. Zasliši se namreč hrup motorja: Blaževa šestka. "Blaž! Blaž!" se zaderejo in na višku discipline zapodijo skozi vrata. Zopet se pojavijo z Blažem, ki je čudno - ostal cel. Vpraša me: "Irenca, kam pa gremo?" "No, danes se bom potrudila in tvegala daljši sprehod," mu s kislím obrazom odgovorim.

... Lezemo v hrib. Jaz seveda zadnja, pogum mi dajejo otroci, ki drug drugega spodbujajo: "Tabornik se ne utruđi." "Kakšen tabornik pa si?" "Ali bomo kaj shujšali?" me sprašuje drobna Nataša in na moj pritrdilni odgovor gre bolj veselo naprej. Pazljivo opazujemo okolico in se pogovarjamo o vsem, kar vidimo.

... Končno se ustavimo. V objemu narave, v svojem pravem okolju. Občudujemo lepoto jeseni! Nabiramo želod, kostanj, ki ga fantje junaško spravljajo iz ježic. Prihodnjič bomo delali izdelke iz teh sadežev. Ko naletimo na gobe, se pogovorimo o njihovi užitnosti. Dekleta nabiramo rože in ruj, da bodo naši prostori lepši.

... Čudovita jasa se koplje v soncu. "Kaj naj se igramo?" "Kakšno štafetno igro, ker je lep prostor." Blaž je sodnik. Midve z Anjo, ki je v coklicah, navdušeno navijava: "Igor! Igor! Maja! Sonja! Dajmo!" In tečejo, delajo prevale, prenašajo majice. Saj ni važno, kdo je prvi, samo da se imamo "fajn"!

... dvanajst. Castra. Vsak liže svoj sladoled. Saj so si ga zaslužili, ker so bili pridni. Nato gredo domov. Levčki.

Anja, Sonja, Maja, Sonja, Robert, Tom, Igor, Dorde, Borut, Evgen, Nataša, Tea, Tanja, Eva.

Že tretje leto smo skupaj.

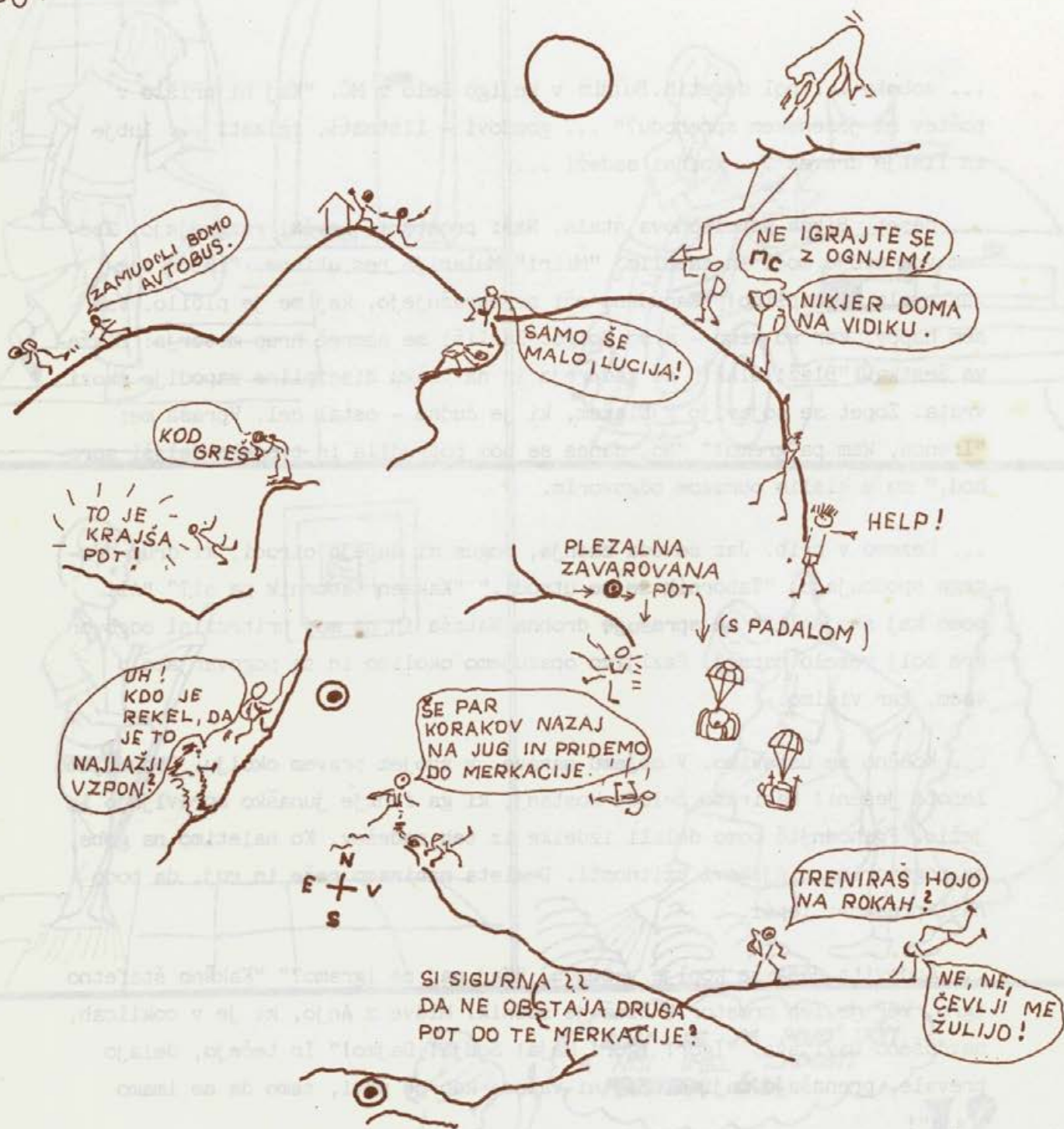
Navadila sem se nanje.

Rada jih imam.

Irena

MOJA POT NA TRIGLAV

20

AJDOVŠČINA

LUCIJA BOGATAJ

VIPAVSKI KRIŽ

Drin, drin, ...

- Halo?
- Živio, sosed!
- O, živio, kako gre?
- Fajn! Gremo zvečer v Križ?
- Kdo špila?
- Gu gu.
- O.K. Pridi ob devetih mimo.
- Bom. Živio!
- Živio!

Hitro poiščem kavbojke, srajco, se obujem ... Sosed je kmalu pri meni in skupaj greva proti Križu. Med potjo si pripovedujeva smešne dogodke iz šole, vice, razpravljava o dekletih ...

- Le kdo bo pri vratih? Da bi naju vsaj spustil v grad zastonj.
- Najbrž je Franko.

Tako prideva v grad, ki je nabit folka. Največ pa ga je kot ponavadi ob šanku. Zrineva se do odra. Poslušava ansambel.

- Glej tipa, kaj dela na bas!
- Dobro špila ... kakšna kitara!

Da si izmenjava teh par besed, moraš tuliti kot zvočnik s 25-imi vati moči.

... Hvala za aplavz. Sedaj pa kratka pavza ...

Med pavzo greva malo naokrog do drugih prijateljev. Tedaj se nekdo zaleti vame:

- Pazi, kje hodiš!
- O, živio, že dolgo te nisem videl ...

Če bi še dolgo dihal vame, bi najbrž dobil partizansko narkozo.

Kmalu dobiva prijatelje. Začnemo se smejati raznim neumnostim in pavza hitro mine. Na oder pride skupina in zopet se zrineva k odru. Med tem opazujeva tudi druge, lahko se vrtijo ob taktih uspešnic. Nekateri res uživajo v plesu, drugi pa se samo prestopajo na mestu, kot bi bili vprašani matematiko.

Čas hitro teče in nastopi sobota. Morala bova domov. Iz gradu prideva lažje kot noter.

Če greš v Križ, je priporočljivo, da hodiš z eno nogo v grapi, ko greš iz Križa, niti v grapi nisi varen. Nekateri pač radi pokažejo svojim dekletom, da so že naredili šoferski izpit.

- Danes so imeli ojačevalce navite do fula.
- Ja. Jutri se bodo stare tete zopet pritoževale čez hrup.
- Toda samo stare tete. Tisti, ki imajo otroke naših let, raje vidijo, da so v gradu kot pa v Zelenem gaju ali Bukovici.
- To pa imaš prav.

Počasi se bližava domu.

- Si že slišal tisto o avtobusni?
- Kaj?
- Nekdo je opravil veliko potrebo na sredi avtobusne postaje. Za toaletni papir pa je uporabil paket za Faraone. (TURIZEM SMO LJUDJE)
- Scena. Pa je morala biti sila.
- Ja, dobro, da ni uslo v hlace.

V smehu se posloviva. Sreča, da bom jutri oziroma danes lahko dolgo spal. Veke se mi kar same papirajo. LAHKO NOČ!

Fučka 2.d

Studio

JADRALCI

Moje veliko veselje je letenje. Tako sem se letos med počitnicami odločil, da bom hodil na tečaj za jadralnega pilota.

Že marca sem hodil na predavanje, julija se je pa začel naš tečaj. Na letališče smo hodili ob 5^h zjutraj, bilo nas je namreč devet, domov pa smo se vračali ob 9^h zvečer. Na začetku je bilo precej trpljenja, ker nihče ni bil navajen takega tempa tekanja in porivanja letal. Na koncu sem imel tako kondicijo, da mi tek na 20 km ne bi povzročal nobenih težav. Tako je bilo na zemlji. V zraku pa je bilo čisto drugače. Na začetku je učitelj rekel: "Najprej bom jaz vozil, ti drži roko na komandah, drugi štart si pa ti na vrsti."

Ta drugi štart je bil "vesel". Pri vzpenjanju mi je učitelj pomagal, nato sva se učila delati zavoje.

"Uvedeš, počakaš do nagiba, pa komande v nevtralo. Narediš zavoj in zravnaj. Ravnaš pa: kontra v nagibu in v nevtralo. Enostavno a?"

V zavoju sem moral paziti predvsem na hitrost, ki bi morala biti 85, bila pa je vse prej kot to. Nekaj časa je bila 75, tri sekunde zatem pa 120. Ko smo morali voziti sami, smo imeli čast poslušati učitelja, ki je sedel na zadnjem sedežu: "Pazi smer! Kroglica na sredi! Hitrost v penjanju 95! Imaš levi nagib! Ne pleši toliko! Pazi na hitrost, no! Smer! Kroglica na sredo! Prekasen odklop."

To smo poslušali samo v vleki, do pristanka pa še dvakrat toliko.

"Smer. Hitrost 80, ne 100! Kaj so to zavoji ali glisade? Ne žagaj mi zavojev! Glej višinomer! Hitrost! Smer!"

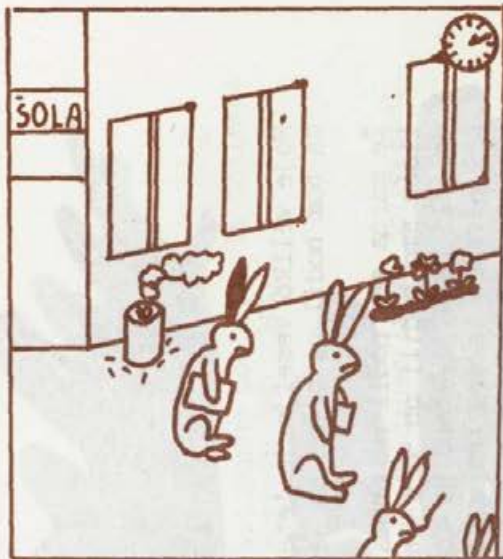
Po pristanku mi našteje napake, ki jih je bilo za cel spisek, jaz pa vprašam: "Ostalo je bilo pa v redu, ne?"

"Ja, ostalo je bilo pa v redu."

Kasneje se je ta spisek zmanjševal, tako, da se je na koncu tečaja skrčil na eno, dve ali pa celo brez napake v celem poletu.

Ko sem zvečer prišel domov, pa je bila edina stvar, ki sem jo iskal, postelja. Ko je bila enkrat med tečajem burja, sem mirno potegnil spanje do enih popoldne in se v mislih zahvaljeval burji.

V burji se pač ne da leteti.

ŠOLA

PROSTI(?) ČAS

PIŠE IN RIŠE KRAVOS ŽAN

$1.4. P = \frac{1}{2} \pi r^2$
 $\pi = 3,1416$
 $r = 10,2$ $s = 3$
 $V = 2,2$

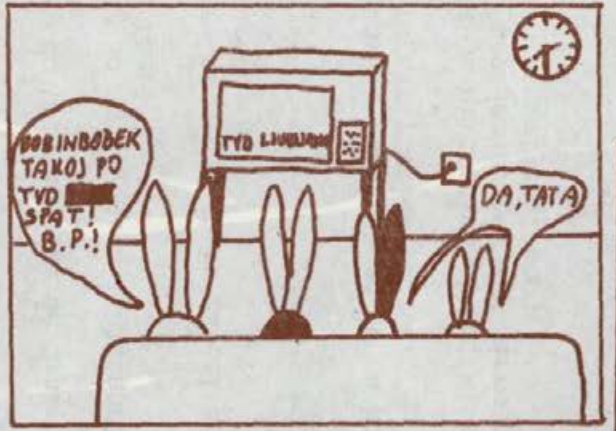
I'M PUPIL DOYOU LIKE YOUR SCHOOL? KOT KROMPIR IN MESU. WHAT IS PRINTED IN LJ? WHERE??? COME FR

DEBLO: AMERJA
PODDEBLO: ASCHELMINI HES
RAZRED: ROTATORIA

KONČNO PROSTI ČAS!
BOB! POJDI PO ZELJE K STRUCU

BOB IN BODEK TAKOJ PO TVD SPAT! B.P!
DA, TATA

TA SREDNJA ZAČJA ŠOLA ME BO PSIHICNO IN FIZICNO UNICILA. PO TREH MESECIH IMAM ŽULSE NA REPU IN KOMAJ SE HODIM SKORAJ LEZEM. NE BOM SE VEČ UČIL, AMPAK BOM SEL V TUJINO.

KONEC

DOBER, VSE NI DODRO

24

Kaj je lepšega na tem ljubem svetu kot petek? Pouka je za dva dni konec. Šolsko torbo vržeš v najtemnejši kot prostora, ki naj bi bila soba. Vključiš kasetofon - glasba je seveda "full" na glas - sosede imajo novo snov za opravljanje. Vsakdo preživi konec tedna po svoje. Jaz ga preživim športno. ZDRAV DUH V ZDRAVEM TELESU! V petek in v soboto grem na plesne vaje.

Hm, kolo škriplje - moja shujševalna kura se zopet ni obnesla. Zredila sem se namreč kar za 500 gramov. Luč pri kolesu tudi nekam mrka - seveda, kmalu se bodo začele redukcije - zimska tarifa. Mimoidoči me čudno pogledujejo, še dobro, da je že mrak. Svoje oklepno vozilo parkiram pred domom JNA. Seveda ga zaklenem - ampak ne bi ga bilo treba, kajti morebitni tat bi mi ga s prvo pošiljko poslal nazaj (s pripisom: potreben je poprava). Po stopnicah zdrvim v prvo nadstropje. Poskušam odpreti vrata, izza katerih se že sliši divja glasba. Seveda, Nataša in njeni "Stonesi". Uh, vrata so zakljenjena. Preden dekleta zaslišijo moje kričanje in butanje po vratih, so moje dlani že čisto oguljene, glasilke pa uničene, tako, da komajda izdavam neslišni ŽIVJO. "Živjo stara!" dobim sunek pod rebra za dobrodošlico. Dekleta si že tožijo o krivicah dolgega tedna. Sploh pa je že skoraj obvezno, da se pred treningom "notranje očistimo". No, nato se preoblečemo in začnemo z vajami. Najprej se ogrejemo z ogrevalnimi vajami.

TEK NA MESTU!

KOLENA VISOKO!

HITRO, HITRO!

"RITEM, RITEM!" vpije Tanja, ki se še najbolj spozna na glasbo. Po ogrevanju začnemo vaditi novo koreografijo. V začetku še nekako gre, potem pa sledi polomija. Druga na drugo vpijemo, nobena pa čisto prav ne pleše. Ja, tako je v začetku, ko začnemo vaditi novo koreografijo oziroma nov "komad" kot je zdaj v modi.

ZOPET NAPAKA!

Tanja ugasne kasetofon in jezna skoraj zlomi gumb. Med smehom se na nas vsuje ploha!

ZOPET ZAČETEK!

VSAKA NA SVOJE MESTO!

Vaje, vaje, in še vaje - dokler ne bo koreografija tako izvedena, kot bi morala biti, da bomo vse zadovoljne.

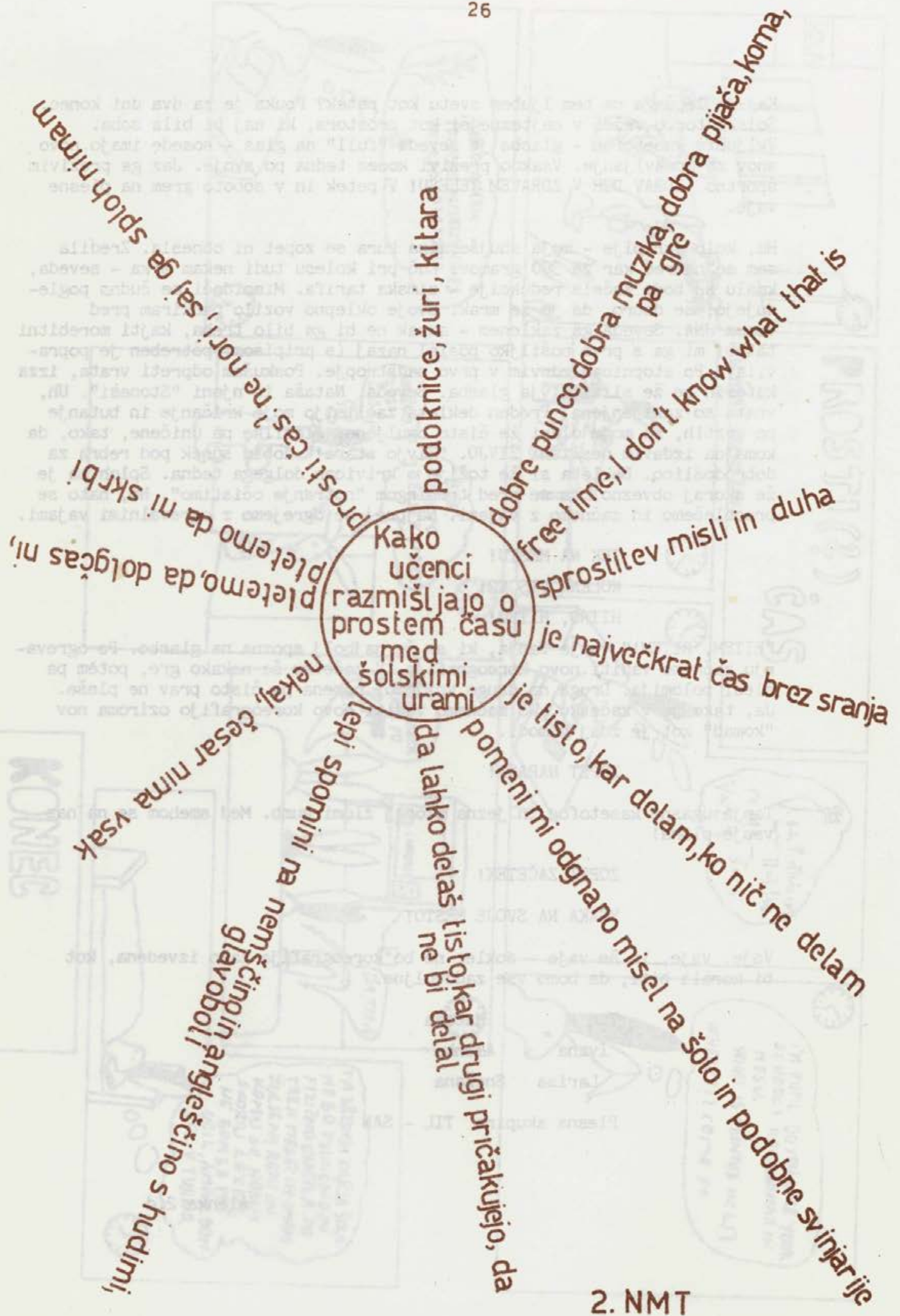
Tanja Nataša

Ivana Alenka

Larisa Snežana

Plesna skupina TIL - SAN

Alenka 2.d

ČVEK PRINT ČVEK PRINT ČVEK PRINT ČVEK PRINT ČVEK PRINT ČVEK PRINT ČVEK

BRUCOVANJE

Brucovanje je pravi krst oziroma preizkušnja, ki spremeni "ta zelenega" bruca v "malčk bolj zrelga" srednješolca. To je že stara navada, ki jo ima v časti in dolžnosti izvesti IV. letnik, tako imenovani vladarji, school leaders. Z brucovanjem pokaže svojo moč ter vcepi "pručkom" strah in spoštovanje. Velespoštovana 4.a se je vsekakor pokazala v elementu in tudi tistim, ki ga dosedaj niso poznali, pokazala svoj pravi obraz. Drugi in tretji letniki smo imeli namreč čast prisostvovati neki stvari, ki bi ji lahko le kot zadnje dali ime brucovanje.

Zelo lepo se nam je zdelo od 4.a, da nam je po eno in pol urnemu čakanju le ponudila stole (tla) v dvorani, tako da smo lahko sedeli. Bili smo veseli, da ne čaka brucovanje nas, kajti izza odra, ki je odseval v nešteti lučeh (eni) je prihajala grozljiva glasba (je ni bilo); rablji pa so v strašni opravi (kavbojkah) udrihali z ogabnimi gorjačami (šibicami) po na smrt preplašenih (ravnodušnih) brucih.

In naenkrat se nam je razkril veličasten oder z nadvse mogočno osebo, s še bolj jasnim in glasnim glasom ter zanimivim govorom. Po prvih dveh ali treh nagovornih stavkih je sledila dostojanstvena in že prej omenjena predstavitev IV. - ta glavnih. Sledilo je paradiranje brucov na oder in z njega, tu pa tam smo gledalci tudi čez hrbte rabljev videli kaj se dogaja, če že slišati nismo mogli. Tudi smejali smo se; smeh pa so iz naših ust izvabili bruci, ki so stvarco vzeli tako, kot je bilo treba: sproščeno, s ščepcem prezira.

Vsi, tudi tisti, ki smo dvorano zaradi ljubega dolgčasa zapustili in šli raje gledat zvezde na nebu, smo sklenili, da bo krst, ko bomo mi 4., pravi, mogočen, zastrašujoč in veličasten. Res.

nek povprečen petek - dom JNA - družabno srečanje z gojenci SVŠ "Stane Rozman" - gojenci se "skrivajo" - ajdovska klapa pleše in se ima fino - nato SMB zaigra "Amsterdam" - gojenci veselo zaplešejo kolo - ajdovska klapa gre pit - srečanje uspelo ???

KAJ SI ZDAJ MISLI FUNKCIONAR NA VISOKEM POLOŽAJU?

- A jaz? Prav nič ne mislim. Spim.
- Ničevost nad ničevostjo, vse je ničevo.
- Inflacija - inflacija.
- Niče ne more misliti, ker nima možganov.
- Premišlja o svojem novem govoru, kako bo nakladal.
- Misli, da nič ne misli, da nič ne misli, bo pa kmalu mislil.
- Misliti se pravi nič vedeti.
- Kako si bo zlikal hlače, ker mora na sejo.
- Zdaj nič (kot ponavadi).
- Koliko bo dobil dnevnice na morebitnem obisku v ZDA.
- Koliko bo povišal davke, da bo lahko šel na ogled Niagarskih slapov, kjer bo imel prvič možnost govoriti angleško.
- Od dela se umira, od višine se žvrta.

NE!

... In kadar me popade,
da bi se učil-a,
sedem v kot in
počakam, da (me) napad mine.

HV. M.

V ČEM VIDIŠ PODOBNOST Z MIGETALKARJI?

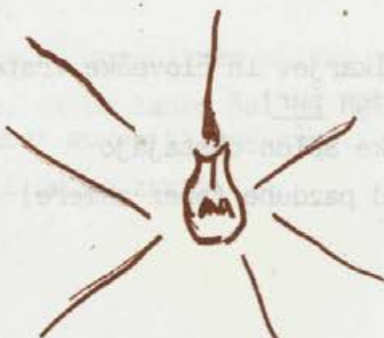
- v pank frizuri
- v možganih
- vsi smo enako trdi
- veliko jih je, kot je velika inflacija
- v odnosu do samoupravljanja
- v Heglovi filozofiji
- B. P. (brez pripomb)
- v zeleni travi
- vsi smo živali
- združitev migetalkarjev in človeške vrste pomeni bistvo obstoja na Zemlji - en ostuden žur!
- ne vem, če razlike sploh obstajajo
- obema smrdi izpod pazduhe (brez zamere)
- v tvoji frizuri

Nekoč so bili piflarji,
 a so izumrli.
 Bili so, da, a so izumrli.
 Stvar je preprosta -
 izumrli so, a še vedno živijo,
 njihovi ostanki se potikajo
 po razredih
 in delajo kažin.
 Žal nam jih je, a vseeno
 SLAVA JIM!

S. V.

ZAKAJ NI ŠE NIHČE IZUMIL MRAČNICE - TO JE ŽARNICE, KI SVETI TEMO?

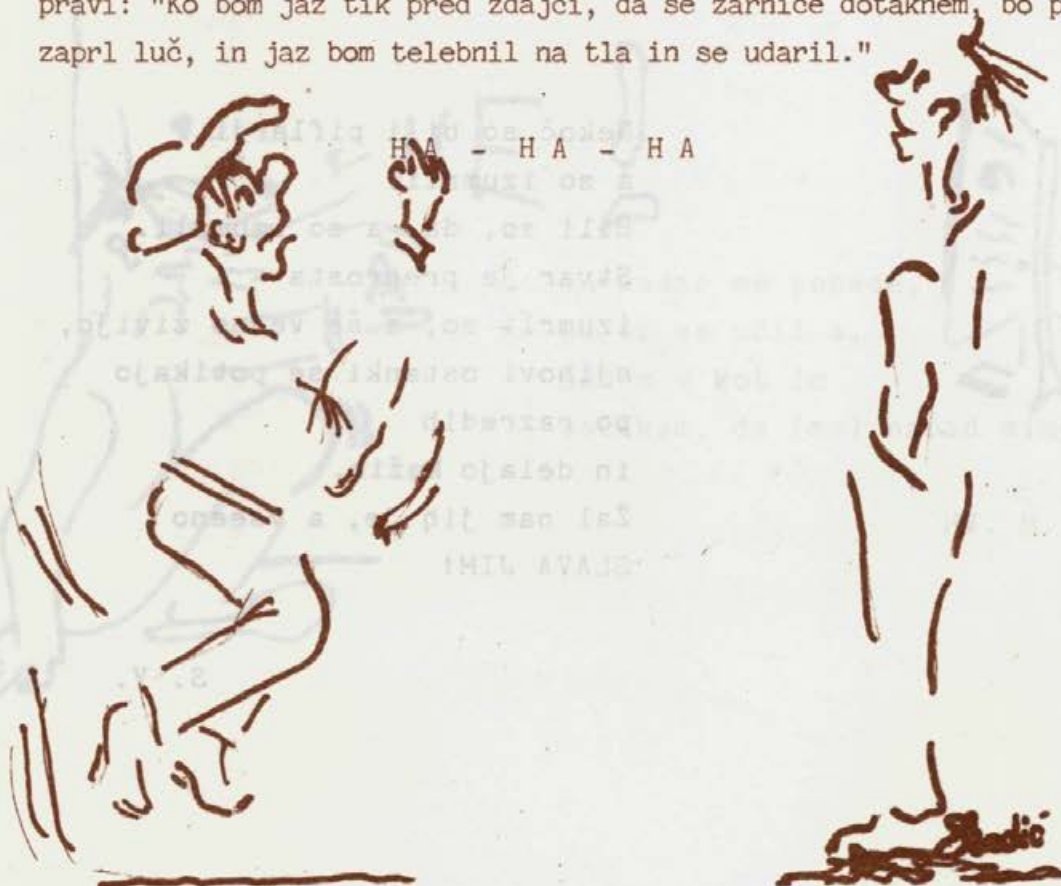
- Good idea, yeah ... bi imeli večji energetski primanjkljaj.
- Imel sem tako žarnico, pa je pregorela.
- Zakaj? zato
teb' pa manjka domišljije
- Kaj ne veš, da so jo. Na sejmu elektronike je bila razstavljena. Kako lepo je temnila.
- Zato, ker bi potem vsi vedeli (videli!) kako majhne in sexi spodnje hlačke imam.
- Zato, ker nočeš izdati svojega patenta. Ti imaš namreč eno tako mračnico v glavi.
- Ker živimo itak v temi.

- Pa še nov viččč ...

So bili norci v umonorišnici. Rekli so jim, da jih spustijo, če po žarku splezajo do luči visoko pod stropom.

Eden od 50ih ni skakal, da bi ulovil žarek. Vprašajo ga: "Zakaj?" Pa pravi: "Ko bom jaz tik pred zdajci, da se žarnice dotaknem, bo paznik zaprl luč, in jaz bom telebnil na tla in se udaril."

HOCEM
 ZIVIM
 MISTIK
 VEN
 UMIRAM
 PR
 N

VIDIM
 M. AZN. SLJAH
 R. SUBITI
 IN

S
O
V
R
A
D
S
T
V
 Č
V
T
 M
R
 N
 Č
 N
 O
C
 Č
V
S
 K
D
A
J
?
 K
A
K
O
?
?

GLEDOSEM
 RIVSEM
 PISEMA
 USTVARJAM
 OBSTAJAM
 ILI
 ŽIVIM
 HOCEM

Zakaj me ljubiš in upaš,
da nekoč zate se bom odločila?
Zakaj na skritem sanjariš
o meni,
da sem s teboj ...
Zakaj me ljubiš?

Smejim se ti in tvoje misli me
žgečkajo.

Zakaj me ljubiš,
prepovedan sad sem zate.
Če na kolenih bi me prosil ljubezni (?)
bi ti odgovorila:
"Zakaj me ljubiš?"

ne bom te ljubila ne bom te ranila ne bom te izdala ne bom
se lagala požvižgam se na tvojo puberteto in če se počutiš
ponižan nekdo od naju bi itak bil ljubezen je fatamorgana

Zakaj me ljubiš in v obup me spravlja
tvoj pogled.
Ne morem ti pogledati v oči.

KONTRAST

OSTALE SO KOŠČICE -

LJUBEZEN

NI JE VEČ

NI JE BILO.

Trebuh me boli, ker sem jedla še nedozorelo sadje.

LAČNA SEM

KONTRAST

RESNICA,
 LAŽ,
 TIŠINA,
 HRUP,
 VSE SE
 UNIČI,
 VSE SE
 IZNIČI,
 OSTAJA
 PRAZNINA,
 PRAZNINA
 PRED
 KONCEM.

Poznala sem študenta

Bilo je dekle

Poznala sem študenta, bil je uglajen in ponosen človek, verjel je v svojo prihodnost, verjel je v svoje delo, ker je bil OPTIMIST. Imel je svoja pravila, zjutraj je vstal in zvečer legel v posteljo. Nosil je rdečo kravato s črnimi pikami, vedno je bil počesan in umit. Bil je urejen in popoln človek. Bil je KLASICIST, zaprt v svoja pravila in resnice.

Sredi revolucij se je rodilo dekle z dvignjeno glavo, svobodno in ponosno. Od otroštva je iskala resnico, iskala jo je v delu, v ljubezni, vendar resnica je bežala pred njo. Ni verjela v svoje delo, ni verjala v svojo prihodnost, ker je bila PESIMIST. Utopljala se je v čustvih, plavala v oblakih, ker je bila ROMANTIK, naveličan življenja in tega sveta.

Vse bi teklo svojo pot, optimist bi ostal optimist in pesimist ne bi nikoli postal realist, če ne bi nekje na skrajni meji našega razuma obstajal največji ubijalec - morilec z imenom usoda in za njo resnica. Usoda je dajala ljudi v okove in resnica je iz njih, iz njihovih osebnosti izrezovala vse, kar ji je bilo všeč. Izrezovala in uničevala je človeške duše.

Usoda in resnica sta si zaželeli zabave, postavili sta optimista in pesimista za isto mizo in jima ukazali: "Uničita se, ubijta se, pohitita, mi-dve hočeva zabavo!"

Tako sta se študent in dekle spoznala. Postala sta ljubimca. Zvečer sta sedela ob zahajajočem soncu, študent je dajal nauke in govoril o resnici, dekle pa se je utapljal v čustvih in iskalo resnico.

Eden je plaval v oblakih, drugi je rinil pod zemljo, toda na zemlji ni stal nihče. Eden je opeval lepši jutri, drugi pa lepši včeraj, toda za sedanost se ni zmenil nihče.

Tako bi živela do smrti, če se ne bi pojavilo majhno nebogljeno bitje, ki je počasi in vztrajno raslo pod srcem dekleta.

Študent in dekle sta se zamislila, vila sta rdečo nit v klopec. Dekle se je iz oblakov spustila na zemljo in začela gledati svet takšen, kakršen je, da bi ga lažje razložila svojemu otroku. Tako se je iz PESIMISTA rodil REALIST. Optimist pa je čez noč postal PESIMIST, saj ni dobil službe in tako ni mogel zagotoviti otroku lepše prihodnosti.

Usodi pa še ni bilo dovolj, zato jima je vzela otroka in ju pritisnila ob zid. Od nesreče in resnice, ki sta jo prekmalu spoznala, sta izpustila svoji duši, da sta svobodno odplavali v nebo. Postala sta nevidna angela. Svobodno sta letala od ljudi do ljudi, jim pomagala in svetovala. V svojem bistvu pa sta še vedno bila optimist in pesimist.

Nekega jutra sem se zbudila in ob sebi zagledala dva angela, začeta sta mi pripovedovati svojo zgodbo romantika in klasika. Ko sta končala svojo zgodbo, sem v srcu začutila tesnobo.

Postala sem PESIMIST

Le kje se skriva moj OPTIMIST?

BILA

STA

OPTIMIST

IN

PESIMIST.

IN

KO STA

UMRLA

IN

KONČALA

SVOJO

ZGODBO,

STA SI

ZAŽELELA

PONOVITEV.

SVOJI

VLOGI

STA

PREDALA

M E N I

I N

.....

Ne boj se, dragi,
 ne boš mi podrli gradov v oblakih -
 že dolgo je tega, kar so mi jih podrli.
 Ne boj se, najdražji,
 ne boš mi pokvaril sanj,
 sanje je odneslo življenje.

Tako kot morje izpira pesek z obale
 in sama skala in kamen ostane,
 so meni podrli gradove in sanje so zbežale,
 ostala mi je resničnost, trda, a resnična.

Vem, misliš - mlada sem,
 a ničesar več mi ne moreš vzeti.
 Vse so že vzeli oni pred teboj!

Vse je bilo pod neonsko lučjo ljubezni.
 V tvojih očeh je odsevala vsa lažnost tega bedastega časa.
 Stala sva pod tisto lučjo -
 in nenadoma je začela utripati.
 "Zmanjkalo bo plina, ..." je rekel tvoj glas.
 In nato sva se poljubila, strastno, kar tako za foro,
 ker sva bila potrebna strasti.
 "Sranje, crknila je, ..." sem slišala reči sebe.
 In midva sva se še vedno poljubovala
 (saj je še lepše v temi).

V najslabšem primeru lahko prižgeva vžigalico.

J A Z

Jočem se, ko sem vesela,
 ko sem žalostna, se smejim.
 Nočem,
 da bi me spoznali,
 da bi me razumeli.
 In morda se zato vedno smejim.

Tečem.

Mimo

mene

bežijo

ljudje

in

dogodki

in

občutja.

Jaz

pa

kar

tečem

in

se

ne

ozrem.

Za hip se ustavim,

ko srečam tebe.

A kmalu nato - razočaranje.

In že spet

tečem

in

se

nočem

ozreti,

ker

te

nočem

več

videti.

In

ko

bom

pritekla

do cilja,

si bom v miru prižgala cigareto

in se prvič v življenju ozrla.

Videla bom še jasne sledove svoje poti

(tudi v tebi, priznaj)

in potem mi ne bo več treba teči.

Samo zaprla bom oči.

Grušič

mladi SMO
 usmerjeni SMO
 omejeni SMO

živimo
 v
 svetu
 v
 katerem za NAS ni prostora

mladi SMO
 usmerjeni SMO
 omejeni SMO

zgubljam
 se v svetu
 ki NAM
 ni naklonjen

iščemo
 svoj JAZ
 na plesih žurih

drogiranj
 v
 GA
 utapljam
 zapiramo
 GA
 pijančevanju

med steno
 naših
 kletk

ne

da

pustimo

MU

zarjavi

zakriči

izpove krivico

prazen pogled

S O

zamegljena duša

utopljena bolelost

pepelnik, poln cigaret

REŠITEV ?

naš JAZ

mladi, SMO

RASTE

je NAŠ jaz

DIHA

ŽIVI

VELIK

tako

da

bo

ga

kmalu

bodo

in

mrali

VSI

opaziti.

Alenka

SE SPOMINJAŠ DNE

Se spominjaš dne,
 ko spoznala sva se.
 Lovila po parku sva se,
 gledala otroke
 kako igrajo se.
 Se še spominjaš dnevov,
 ko spoznavala sva se,
 pogovarjala o naju dveh
 in brskala v prihodnost.
 Se spominjaš dne,
 ko obljube izpolnile so se,
 ko preteklost združila se je.
 Z roko v roki
 gledala sva se in
 si govorila: "Jaz ljubim te!"
 Se spominjaš dne,
 ko brez besed si odšla,
 mene pustila samega?

M. in N.

Nekega lepega dne si bom iztaknila oči,
 odsekala roko,
 nalepila umetne bradavice na nos,
 odrezala joške.

Potem bom morda spoznala, kaj je RESNIČNA ljubezen. -
 - ali pa bom ostala stara devica -
 a še vedno bolje,
 kot stokrat pofukana prasica
 (z vsakim za eno noč).

Ja, nekega dne se bom na zunaj uničila.

Tako ne bom več lepotica,
 a se bom vsaj počutila

ČLOVEK.

mademoiselle N.n.

Glupo, glupo, glupo. Ušiva scena.

Vsi smo igračke. Majčkene igračke. Vsi. Tudi jaz.

A vseeno imam dušo.

In v trenutkih, ko se je zavem nje in njenega vpliva, se mi ne zdi življenje tako brez veze.

Droben preblisk. Čudovita koncentracija. ZAVEST.

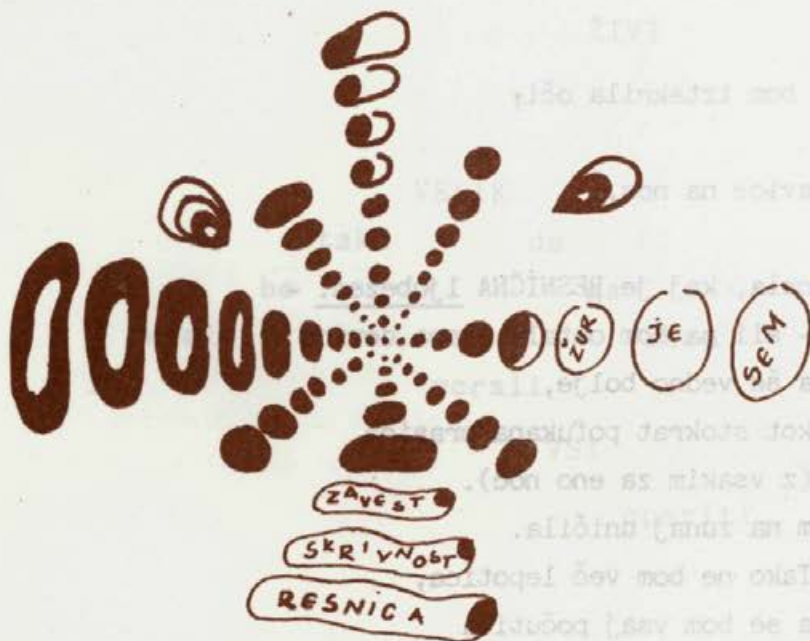
S E M

Sem igračka, ki ima tudi svojo dušo, svojo skrivnost čutnosti in zavesti.

Čeprav je resnica kruta, jo ljubim, ker je resnica. Je. Sem.

Ponorela bom in živela zase. Brez hinavščine in puhlih besed. Zase. Kajti tukaj sem vendar tudi jaz. In če me nihče ne opazi, se lahko kdaj tudi sama. Bom in nihče ne bo tega opazil. Razen mene. In meni se bo zdela ta glupa, ušiva scena žur. Zame.

Irena

V E Č N I K R O G

Večni krog. Krog večnosti, ki pomeni rojstvo, ljubezen, sovraštvo in smrt; krog večnosti, ki utemeljuje naš obstoj, obstoj človeka.

Tako zelo nedoumljiv je pojem človeka. Poln notranjih viharjev, ki razplamtujejo strasti ljubezni in sovraštva. Poln nekega obupnega iskanja, strastno želenega odkritja svojega obstoja.

Ali ni naloga človeka, da rojeva in ustvari novo življenje?

Torej zato živimo. Ustvarjamo življenje. Plemenit in klavrn vzrok hkrati. Obstajamo zaradi obstoja prihodnjih rodov.

Večni krog. Vsi smo uklenjeni v tem neuravnovešenem čudovitem naravnem zakonu, ki se začne z novim življenjem in konča z novim življenjem.

Kaj pa resnica? Je resnica že spoznanje našega obstoja? Ali pa je resnica samo nedosegljiv pojem, ki jo opevajo pesniki in razglašajo učenjaki? Resnica, ki je bila vedno skrivnost in ostaja skrivnost naše civilizacije ...

"Poglej ta hrast. Mogočen je, vidiš? Poln je žametnih zelenih listov, cveti v svoji zrelosti in lepoti. Če boš našel dva lista popolnoma enaka, potem boš vedel, koliko je resnice v svetu."

Ali naj to pomeni, da resnica, obupno iskana, obupno želena resnica, ostaja le sen?

Kako obupno, brezmiselno, obrabljeno razmišljanje je to. Večni krog, to je resnica.

Katja Nusdorfer 2.d

. ah ... uh
 V Z D I H I oh
 (ali: Če se otroci zaljubijo)

.
 aaaa!!

Prvi vzdih ljubezni je zadnji vzdih modrosti.

... Vzdihnila sem. Ah, tudi zrak je drugačen! Bolj sladek je, dišeč ... Vse se je spremenilo: jesti ne morem, cele dneve posedam naokoli, vzdihujem, se gledam v ogledalo, sanjarim, pa spet vzdihujem ... Res moram biti zaljubljena. Še enkrat vzdihnem: ah. Pravzaprav je ta ljubezen nekaj zelo zanimivega, človek se počuti dosti lepše, ko mu grebenje za ocene ni več najpomembnejša stvar pod soncem, ampak ... Tu so sedaj druge misli, drugi cilji. Kje in kako srečati ljubljeno osebo, kako se izbrani osebi približati, prikupiti ... Ah, moj dnevnik je že poln vzdihov, rožic, verzov, izrekov o ljubezni, podkvic, deteljic, srčkov ... Popolnoma sem vznesena, prevzeta od nekega ognja.

... Moja zadeva je kar precej napredovala. Lahko povem, da se z mojim izbrancem odlično ujemava. Med nama je vse popolnoma jasno, priznala sva si ljubezen in obljubila večno zvestobo. Čudovito se razumeva - vsak dan se po telefonu pogovarjava vsaj eno uro. Potem pa grem v sobo, obnovim večkrat v mislih celotno debato in jo zapišem v dnevnik. Niti za trenutek ga ne pozabim, stalno mislim nanj. Pred očmi vidim njegov obraz. Kako je lep, prav tak je kot jaz! Očala nosi in plave oči ima, svetle lase, tudi on nosi kavbojke, oba kupujeva isto vrsto čigumov in celo v isto šolo hodiva.... Uf, na eno zoprno tatovo pripombo sem se spomnila: "Punca, ti si pa čisto pozabila na neko stvar, ki se ji pravi šola!" Oh, kakšen materialist! Kaj šola! Lepše je pisati pesmice - ljubezen gor, ljubezen dol, zvezdna noč, romantika ... Jutri ga bom spet videla. Da ne pozabim, mamu moram vprašati za 50 tisoč; sedaj sem namreč jaz na vrsti, da ga povabim na tortico. Potem bova šla na sprehod ob Hublju, držala se bova za roke, nežno se bova pogovarjala ... kako lepo bo ... jutri ... ah

Strašno! Preselili so se in tudi telefona nimajo. Uboga jaz, oštala sem sama; kaj bom brez moje ljubljene osebe? Uh!

Zadnji vzdih ljubezni je prvi vzdih dolgčasa.

M I S E L

Na dvorišču sedim
 in v dolino strmim.
 Pomislim takrat:
 to ni tisti kraj,
 kjer rodila sem se,
 to ni tisti kraj,
 kjer živela sem prej.
 To drugi je kraj,
 kraj, kjer ljudje
 kot psa gledajo te,
 kjer ljudem ne smiliš se.

S. Rutar 1.letnik

D R A G I X, Y !

Preden ti kaj napišem,
 si z brezovo metlo oči obrišem,
 potem pa primem za pero
 kot svinja za uho.

Lasje stojijo ti navpik,
 nasploh pa si kot kakšen bik,
 oči imaš prav kravje rdeče,
 vendar me tvoj pogled ne peče.

Ne misli, da si don Juan,
 navaden bebec si usran!
 Lepo te pozdravlja Frideric
 Frajzih, numero trajzih,
 pošta Berlin, pa vozi
 za njim.

Neja

Tema. Tvoj glas. Zakaj me ničesar ne vprašaš? Ne vem, kaj bi te še. Tukaj si. Naključje ...? Drugačna si. Padla si mi v oči, ker si podobna mojemu dekletu. Pogovarjala sva se. Jaz - brezsmiselno iskanje ljubezni. Zakaj iščeš nekaj, česar ne boš nikdar našla? Ljubezen so kavbojke; vsakdo bi imel rad čimbolj sprane, čisto bele, popolne - a potem se raztržejo. Le odvržeš jih lahko ... ali pa uporabiš za cunjo. Nikdar ne boš srečna. Preveč napak vidiš. Pustiš se secirati Resnici. Zakaj ne bi včasih kar zamižala in pustila, da se vse zgodi, kot se pač mora zgoditi ... Življenje ne potrebuje tvojih misli ... Ostala boš invalid, bolna, zaznamovana. Imela boš občutek, da vsakdo vidi, kako prekleto preprosto dušo imaš, kako enostavno jo je ubiti!

Nisem te vprašala, zakaj si brez roke. Pozabila sem. Dekleta so na tebi najprej TO opazila. ... si bil tudi ti poskusni zajec na secirni mizi Usode? Zakaj? Zakaj ravno TI? Kje sva se sploh srečala? Kdaj? Kdo te je postavil v moje misli?

Lonci. Veliki in majhni, rdeči, beli, črni, rožnati z zelenimi zvezdicami, sivi.

Ljudje. Klečijo, tiščijo glave v lonce. VSI. Rinejo v Življenje, mešanico dreka in parfumov. Nekateri divje mahajo okrog sebe, drugi so čisto mirni. Nihče ne dvigne glave, vstane in odide. Ne more. VSI so obsojeni na to. Življenje jim sili v oči, usta, nos, lepi jim prste, da ne morejo pisati, izdati tega, kar čutijo; lepi jim jezik, ne smejo govoriti. Zapira jim oči, skriva pred njimi svetlobo, temo. Ne morejo se odločiti. Pred njimi je samo sivina. (Potem vdihnejo Smrt.)

Skušam se premakniti. Razmikam prste, lepilo se drži kože, boli, ... kri ... roka je svobodna. Jezik kričim. Kričala bom, dokler ne bom izkravela

Nekoč pa se bosta našla dva, ki ne bosta več le čakala, kdaj se bo Nekdo spomnil nanju in ju poklical v Raj človeka, ki ne bosta pustila, da bi se Usoda igrala z njima, ju premetovala v centrifugi (Naključja). Razbiti šahovski figuri.

Vstala bosta.

Nisem ti dala naslova. Preveč si vedel o Meni. Bala sem se, da bi se nekoč vrnil, da bi mi zmanjkalo besed.

Toda, ali bosta s tem ubežala Smrti? Ali bosta s tem odvrгла s sebe prav vse, kar ju veže z Življenjem?

Stara sem milijarde let. Starejša od Zemlje. Atomi, ki so moje telo, so večni. Tvoji zobje so iz skal, starejših od Življenja, moji lasje iz ultravijoličnih žarkov, moje oči iz razpadlih dreves. Večna sem. Moje truplo bo postalo tisto, kar je bilo, moje dlani črvi - tudi črvi živijo, moje kosti kamen. Tudi kamen živi. Večni smo. Lahko smo srečni, da smo morda po naključju nastali ravno mi. Lahko se rodimo milijonkrat. - Milijonkrat lahko umremo.

I Z V I R

Glasilo Srednje gradbene in naravoslovne
šole Veno Pilon Ajdovščina

Številka: 1

Šolsko leto: 1986/87

Glavni urednik: Irena Vrabec

Uredniški odbor: Andreja Funa
Tanja Šterman
Simon Vidmar
Katja Nusdorfer
Lucija Bogataj
Damjana Brezavšček
Lavra Žonta
Liljana Božič
Jana Radinja
Jože Lemut
Nataša Krečič
Virineja Devetak
Monika Kralj

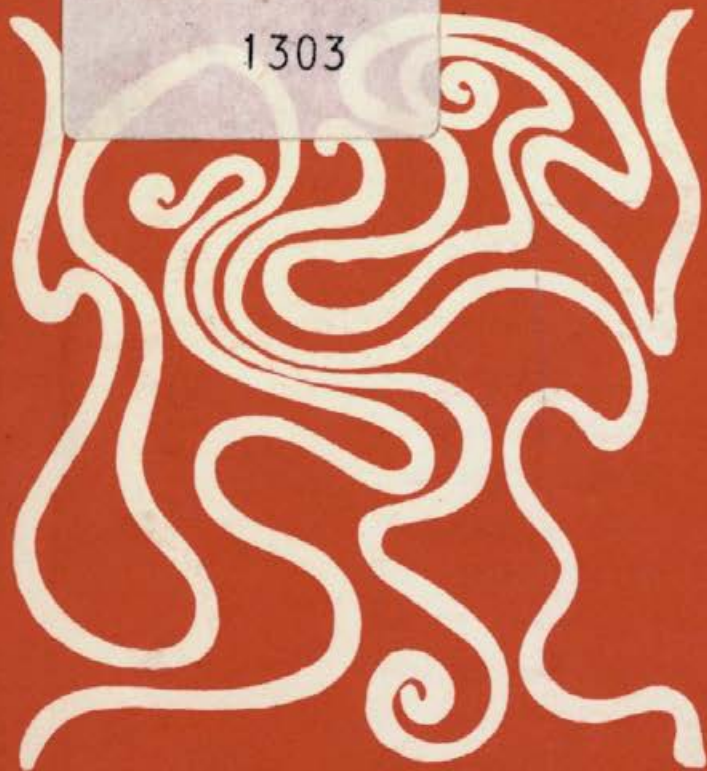
Likovna oprema: Nike Pogačnik
Snežka Madić

Mentor: Zdenka Blažko

Tipkala: Stanka Hari

Goriška knjižnica »Franceta Bevka«
ŠTUDIJSKI ODDELEK

1303

IZVIR

glasilo sgš
»veno pilon«
ajdovščina

1303

Tako torej.

Izdati je bilo treba tiralico za najbolj šponžurističnenbombasuperkomacotkanerski razred, da ste prišli do velike ugotovitve, ki jo je odkril človek že davno pred vami, ko je zadovoljil svoje fizične potrebe, namreč, da lahko sam nekaj zavestno naredi. In tako ste ugotovili, da človek (ne glede na usmeritev, narodnost, spol, težo ali barvo las) lahko zavestno ustvarja.

Niste bili le pasivni opazovalci dogajanja, ampak ste se sami v dogajanje postavili in poskušali zaživeti tako, da bi dali prosto pot tudi svojemu duhu.

S tem pa ste tudi sami našli in drugim pokazali pot do potrdila, zadostitve, opore, nasveta in poguma.

Dragi "ustvarjalci", dokazali ste sebi in drugim, da vaš "biti" ni omejen.

Sedaj pa veselo k branju in vrednotenju prispevkov!

Uredniški odbor

1303
Augi d

Čas zaceli vse rane.

V redu. Ampak nihče ni povedal, kako dolg mora biti ta čas. Izgleda, da eno, dve leti nista zadosti. Ali pa so pri tistih "ranah" kakšne izjeme...

Saj je bila samo moja napaka. Toda če napake ne popra- viš, je nekaj narobe in je vedno bolj narobe. Dokler se ne zakomplicira čisto vse in ne moreš in ne veš, kako ven iz tega.

Naiboljše se je izogibati napakam. Ampak včasih je tako lepo, tako osvežujoče napraviti nekaj, kar ni nujno potre- bno, kar ni splošno koristno; nekaj, kar nihče niti v sanjah ne pričakuje, da boš napravil - kar je daleč od vsega navad- nega in ustaljenega... pa čeprav je to napaka.

Saj v začetku je bilo vse drugače. Lepše, privlačno... vseč mi je bilo, čeprav sem že takrat čutila, da delam na- pako in da bom zaradi tega še zelo zelo razočarana.

Pa mi ni žal, da sem to storila. Žal mi je le zaradi pos- ledic, ki jih še vedno čutim. Čeprav delam rada nenavadne in nepričakovane napake, še vedno nisem tudi sama tako nenavad- na, da to ne bi bile napake. Sem pač povprečna deklica, pa še zelo občutljiva povrhu...

Ostaja mi še čas, ki zaceli vse rane in zakrije vse na- pake. O, saj ga imam, mnogo časa imam. Po statističnih podat-kih živijo ženske dlje kot moški...

Jana

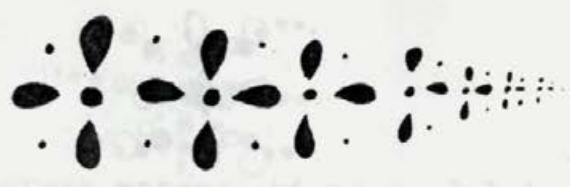

Tišina.....
 sliši se le tih nebogljén glas ljubezni,
 ki se vse bolj in bolj oddaljuje.

Vse tišji in tišji je.... Beži... Ljubezen beži s
 stran od nas, stran od temnih senc v naših
 srcih.....

Ostala je le še tišina in ledeno sovraštvo
 OSTALO JE NA TISOČE TRUPEL RAZMETANIH PO
 PLANETU SMRTI!
 OSTAL JE LE SPOMIN NA TOPE IN LEPE DNE
 NA LJUBEZEN IN SREČO!
 IN OSTALE SO NAŠE ZABLODE!
 LE KDAJ BOMO IMELI DOVOLJ
 POGUMA SPOZNATI IN PRIZNATI JIH!

Nebo je rdeče. Oranžno. Zlato. Rumeno. Tisoče teh odtenkov se prepleta v zarjo. Hribi so sence. Sonce ima svoj sijaj. Izginja. Ognjeno rdeča krogla tone.

Sonce ni toplo, ker je zeleno. Sončni zahod pa je tako in tako kičast.

O, VI LJUDJE!

Otroci s postaranim obrazom.

TU SEM!

Lahko se našminkam ali pa stopim na prste. A Oni bodo še vedno gledali, ne da bi me videli.

POGLEJTE DRUGAČE!

ZAMIŽITE IN POGLEJTE!

ZASPITE, ZASANJAJTE IN POGLEJTE!

Mogoče me bodo vendarle videli.

Solze so mokre, slane, bleščeče, OČITNE. Ko se jokaš, se mogoče komu smiliš, ali pa si nakoplješ prezir.

Toda- nič se ne spremeni.

ONA

Najina pogleda se bosta zadnjič srečala.

DOBER DAN

KAKO SI

ŽIVI SE, ŽIVI

ŽIVIO

prazne
besede

HVALA, DOBRO

GRE (ČE SE AVTO
IN GA NEKDO

TAKO TAKO

USTAVI

POZINE)

Leden pogled?

Posmeh?

Nasmeh?

Prazen?

Brez čustev?

Ljubiš? Me pogrešaš? Si srečen?

Kakšna sem?

Kako pa s prijatelji? Žuriraš?

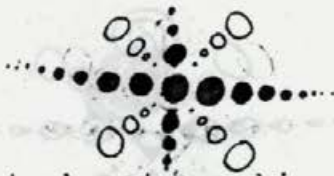
Si me sploh OPAZIL?

NIKOLI NE RECI BESEDE SLOVESA!
KADAR GREVA NARAZEN, SE VEDIVA,
KOT DA SE BOVA VIDELA NASLEDNJI
HIP, PA ČEPRAV BO TA HIP TRAJAL
DO KONCA NAJINEGA ŽIVLJENJA-

Nikoli te ne bom pozabila.

Nosila te bom v srcu kot svojo ljubezen.

Srečo sem imela . otrok matere, ki me je želela.
Devet mesecev me me je varovala v svojem telesu in na svojih
nogah prenašala še mojo težo.
To bi že šlo, a kaj ko sem morala na svet.

Grda, že tedaj trmasta, sem spoznala
novi svet.

Ko bi ji vsaj zadostila bolečine s smehom!?

Prišla sem

v

čudno, grdo okolje, med ljudi.

Pa ni bilo vse tako hudo.

Nekdo mi je dal jesti, nekdo me je poljubil na čelo.

Kasneje sem jo imenovala MATI. Eno leto je živela samo zame.

Hranila me je, negovala, se po vseh štirih podila za menoj.

Bila sem egoistična in ljubosumna, nikomur je nisem hotela
zaupati, niti očetu.

Bila je vesela svoje egoistične debele hčerke, ki ji niti
ponoči ni dala miru v bojazni, da je ne izgubi.

Leto za letom sem bolj rastla. Dobila sem svojo posteljico, a
tudi s to nisem bila zadovoljna. Z vso svojo življenjsko silo
sem se prikobacala do materine postelje in prespala preostalo
noč na njenih prsih.

S šolo so se začele prve skrbi. Postajala sem vedno bolj samostojna.
Vlogo matere so zamenjale prijateljice, pogovor so zamenjale
kasete in plošče. Kljub temu pa mi je dom predstavljal zatočišče
pred svetom.

Kolikokrat si je mati želela tiste male punčke, pa ji je
odgovorila zadirčna trmočlavka, kolikokrat je vedela, da nimam
prav, pa je dovolila, da je obdržala moja.

MATI je postajala

odtujen predmet avtomat po načelu DAJ-NE DAN(denar).

Toda še vedno jo je vsak smehljaj njene male razveselil.

Vedela je, da bo to bitje umrlo,

da bo trpelo,

da se bo morala nekoc nemočna posloviti od njega,

da mu ne bo mogla njegovih dejanj nikdar

očitati.

ZATO mi je dala možnost živeti.

SLUTNJA

Stopinje v snegu...
Sneg škriplje pod škornji...
Burja brije...
Sneži...

Let samotne golobice je podoba moje duše...
Pred menoj je hiša, ovita v bel pajčolan...
Skozi okno prihaja svetloba...
Svetilka komajda gori...
Slutnja smrti...

Besede so nenavadno lahke . Sploh nisem več podobna sama sebi. ^{Lahko} se smejim. Koliko časa se že nisem tako režala. Samo oči so motne in glava težka. Nekdo gre k meni. Počasi prepoznavam njegove obrise skozi zaveso dima. " Živjo!" Pogovarjava se. Okoli naju sedijo, plešejo, se valjajo tipi in tipinje. A midva sva sama, kot so sami vsi ljudje tega sveta. Pogovarjava se brezvezne stvari, kar tako iz navade. Iz mene se izvije duh in se prepleta z njegovim. Tam sedim fizično, iz mesa in kosti, v resnici pa plavam , lebdim. Smejem se, režim se do onemoglosti, a v meni je bolečina. Niti on je ne vidi, Saj ga sploh ne potrebujem. Imam ga kar tako iz navade. Medvedka. Da nisem sama, da izgledam za žur. Toda jaz umiram, razpadam, Ne zaradi alkohola. Tako sem sama, osamljena. Nekoč nisem bila sama, takrat sem bila s seboj, takrat sem se našla. Nato je obcestna svetilka ugasnila in zdanilo se je. In jaz sem bila sama na široki cesti, ki vodi neznano kam. Ne, jaz nisem ta, ki tukaj sedi, jaz sem tisoč norih stvari. In jaz ga ne potrebujem , ker najin odnos ne more porušiti veselja, ker je najin svet omejen, sprostitev nesproščena. " Zakaj obračaš svoje oči tako nesrečno vame? Saj je na svetu še dosti punčk, ki so same in potrebujejo medvedka!" Ne razumeš me in jaz ne vem, zakaj bi se mi moral smiliti. Tu si in tu boš ostal. A jaz grem naprej! Grem naprej in se vračam nazaj. Kako je bilo včasih! Prijela sem sončni žarek ... sonce je ugasnilo! Ne! Da, sonce je ugasnilo. Pa se spomniš, kaj je bilo takrat , ko si hotela cveteti kot poletno cvetje? Zakaj se umikaš, zakaj se krčiš v gubo? Postala si zimzelen, a ne? Toda zakaj?! Iskala si duše v ljudeh. Obdalo te je skalovje. Sedaj si tu, čisto na dnu. Izmeček. Umirila si se. Ne sprašuješ ničesar več, ne steguješ več rok, ne želiš več ničesar. Pridna punčka. Tako te rabimo, zdaj se nam lahko pridružiš, zdaj te bo družba sprejela. In jaz sedim tukaj. Oči se mi solzijo od dima. Govorim hitro in se režim. Ob meni pa nov medvedek.

Šestka

Pomagajte mi, jaz močem več tako živeti.

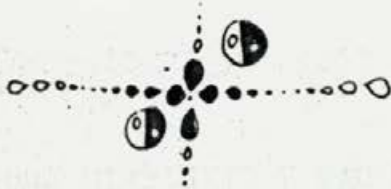
BITI ali NE BITI?
RADA BI ODSLA
IZTEKA...
DA ALI NE TO JE ZEDNA
SPET BO "TEŠIL"
ALI JE DOVOLJENO VZETI ŽIVLJENJE?
SI

NAŠA PRAVICA JE SMRT
Kaj pa je tebe treba bilo?
ŽIVI DANES!
POM UMRLA

MAMA, MIDVA GREVA NA MORJE!
MAMA, MIDVA GREVA NA MORJE!
MAMA, MIDVA GREVA NA MORJE!

Nikoli se ne vabi male
da se skregajo

WÄTÄÄÄÄ

Smeh - zlomljen lok hrepenenja.....

Žalost - zarjavele rešetke, zategli kriki ujetih ptic in njih onemogli klic po daljavah, upepeljene sanje....

O, ko bi mogel človek izstreliti puščico in ubiti ptico svoje usode....

Človek, tisti ČLOVEK, ki bi ga lahko pisali z velikimi črkami in bi vsi verjeli vanj. Njegovo telo in duh bi bila še zdrava, njegova misel čista in svetla....

Ne bi se pritoževal nad grenkostjo življenja, nad težavami, ki ga obdajajo. Sprevidel bi, da ni rešitve v smrti, ampak v bivanju. Njegovo telo pa je mrtvo, opustošeno, preobrazili so ga viharji in sedaj samo čaka, čaka, da se zapečati. njegova usoda, da mine njegovo trpljenje. Vse na tem svetu je prazno, čemu je sploh tu?

Kje je tisti svetovni duh, da bi spremenil njegovo življenje in mu povedal, da je to le zmota, ne pa resnica?!

Reka, temna, deroča reka, razlij se vanj in ga napoji s svetlobo sonca, ki zlati tvojo gladino. Napoji ga z globino tvojih izvirov, z igro valov in z neizbežnostjo tvojega cilja...

Z močjo tvojih valov ga očisti žalosti, hrepenenj in skrbi, tako bo ČLOVEK ponovno svobodno zadihal in vreden bo napisa z velikimi črkami.

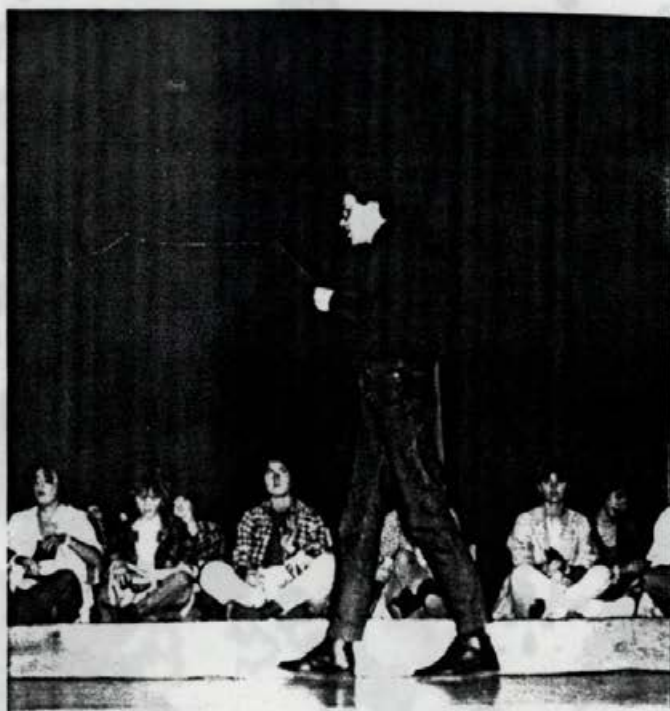
Mateja H.

EN DAN V ŽIVLJENJU BUDILKE
(naš odnos do življenja in sveta)

ČLOVEK - NARAVNO - MISLEČE BITJE

KO SE RODI, JE KOT NOV STROJ - VSE DELA POČASI, DOKLER SE NE UTEČE IN POTEEM SE POJAVLJAJO MAJHNE NAPAKE, VENDAR NI PROBLEMOV - TO SO LE TOVARNIŠKE POMANJKLJIVOSTI, KI JIH ZASTONJ POPRAVIJO. POTEEM ČLOVEK PRIDE V OBDOBJE PUBERTETE - TAKRAT JE STROJ NA VIŠKU ZMOGLJIVOSTI - NAENKRAT SI ZAŽELI LJUBEZNI. TELESNO GA PRIVLAČIJO OSEBKI NASPROTNEGA SPOLA - TAKO ZAČNE STROJ POTREBOVATI NOVE VENTILE, ZAVORE POPUSTIJO, TREBA JE NALIVATI OLJE IN VSE TO ZARADI MLADOSTNE VIHRAVOSTI Z LETI ZAČNE MOTOR POČASI POPUŠČATI - VSE GRE POČASNEJE. ČLOVEK JE NAVELIČAN VSEGA, IŠČE NOVE UTEHE, VENDAR VESELJA NE NAJDE. POTEEM SE PRI MOTORJU ZAČNEJO POJAVLJATI VELIKE NAPAKE ODPOVE CEL MOTOR ALI LE POLOVICA - SKRATKA ČLOVEK ZAČNE UMI-RATI. ČLOVEK ŽIVI, DOKLER ISKRA NA SVEČAH ŠE PRESKAKUJE IN POTEEM MOTOR KONČNO CRKNE. TAKRAT ZAKOPLJEJO ČLOVEKA NA POKOBLIŠČU - ŽELEZO, KI OSTANE, PA PORABIJO PRI NOVI PREDELAVI.

Štafeta DA ali NE?! To je sedaj vprašanje. Stari "mladinci" se je oklepajo z vsemi štirimi, a mladi pravijo ne. Po dolgih govorih in pogovorih funkcionarjev so se ti samoupravno odločili, da štafeta bo. Samo še to vprašanje smo si mi postavili: Ali je res to še štafeta mladosti?!?

"Ne morem ostati popolnoma gola in osamljena. Tudi jaz sem ubog šibak PES, ki potrebuje nekaj hrane in topline, in bi kdaj pa kdaj rad čutil bližino sebi enakih. Kdor zares noče nič drugega kot le svojo usodo, ta stoji čisto sam, nič več toplega in ljubečega nima in OBDAJA GA LE LEDENI VESOLJNI PROSTOR."

Zlom....uklenjenost v verige časa, v verige družbe. Nikjer ni sočutja, nikjer ljubezni. Ljudje govorijo, kot da ne vidijo bližine soljudi, kot da so sami sredi vesolja.....

15
.....edina rešitev, edino ljubeče bitje, bitje s srcem, je norec - on večni izvrženec družbe - odpadnik...

Okovov ni več - svoboda - svetla luč v noči - rodijo se nove želje, novo upanje - življenje še vedno je:

"ŽIVETI - NAJTI SVOJO USODO - mojo usodo, ne katerokoli; in jo doživeti cel in ne zlomljen vse do konca.

ŽIVETI - LJUBITI!"

Življenje se je na novo rodilo, družba je zopet tista stara družba - odprtih rok in zaprtih src - posameznik, ki ni celota, in celota, ki hoče biti posameznik.

JAR - belci zganjajo vse večji teror nad črnskim prebivalstvom. Nekateri se sprašujejo, kako jim to uspeva, saj pride deset črncev na eno belo OPICO!

Zbližanje

Na začetku si sam. Spiš. Živiš zase. Potem že ti zazdi, da so okoli tebe sence. Ustrašiš se jih, bežiš. Pojavi se dvom, vprašanje, ki zahteva odgovor. Zato se ozreš v tisto smer in stegneš roko. Glej, tudi on je tak. Usta raztegneš v otroški smeh. Našel sem ga. Glej, tam je še drugi. Roka išče roko. Prime jo in dvigne. Kot kaplje v razburkanem morju se dvigamo in spuščamo. Našli smo se. Zato hočemo biti skupaj povezani kot člen s členom v verigi.

Dan se je prevesil v drugo polovico. In naše iskanje se je pomaknilo bliže k resnici. A še vedno smo zastrupljeni s časom. Ne slišimo pravljice o ljubezni in norca, h kateremu se še odmev ne vrača, kot da ne bi bil njegov.

Pravljica o ljubezni.

Nekoč je bila ljubezen čisto sama na svetu. Ko ji je postalo dolgčas, je ustvarila moškega in žensko in jima podarila svojo dušo. In tako je živela z njima iskrena, nespremenjena. Tudi onadva sta živela, a iz dneva v dan sta pozabljala nanjo in mislila le nase. In tako je šlo iz roda v rod do danes, ko živita tu, v nas.

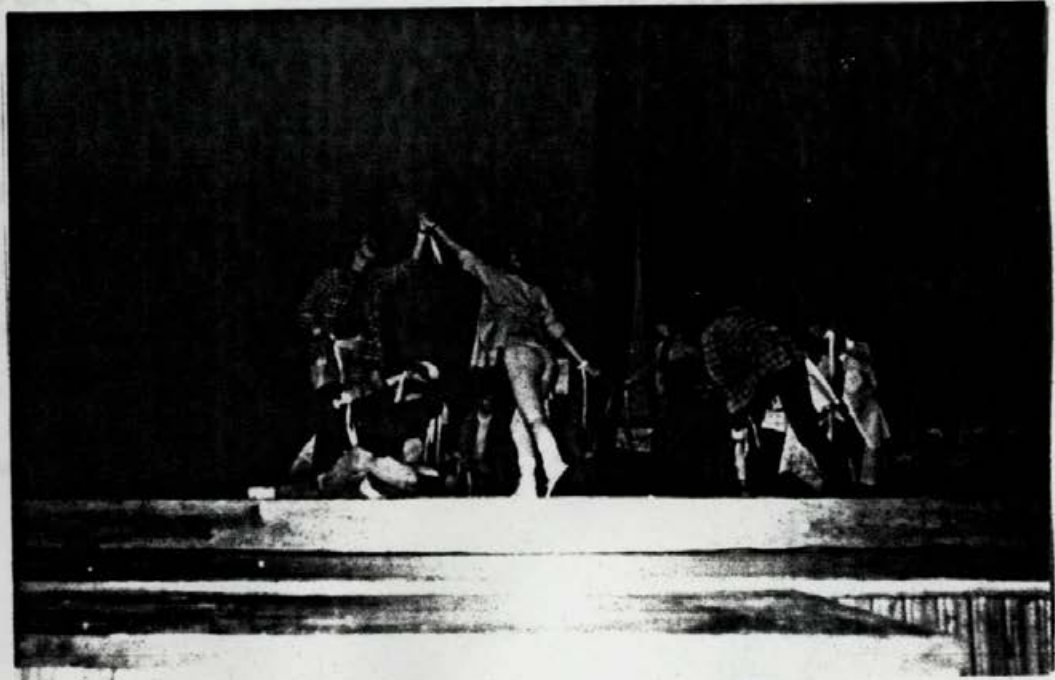
Ona se hihita s kričeče namazanimi ustnicami in škili skozi morje senčila, plava v vonjavah in se spotika v prevelikih čevljih. On trenira body building.

Nečimernost je pregnala lepoto, čas ljubezen.

Večer. Rešitev. Disco. Ples. Pozaba.

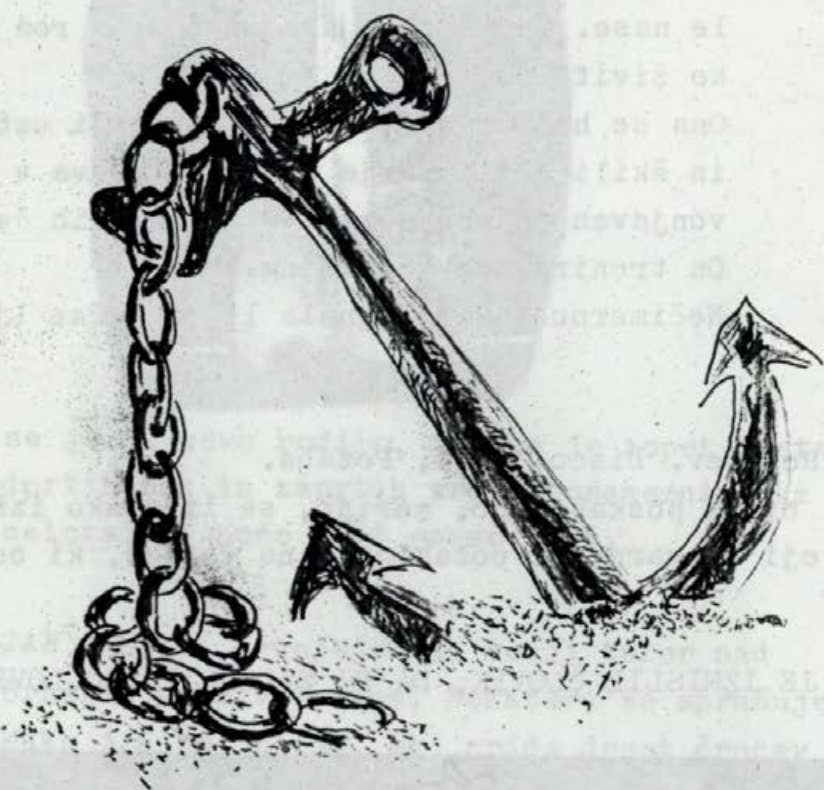
Ostudna bitja poskakujejo, norijo, se živalsko izživljajo in v svoji vulgarnosti pozabljajo na verige, ki ostajajo, kajti:

ČAS SI JE IZMISLIL ČLOVEK, DA BI ZASUŽNJIL SOČLOVEKA.

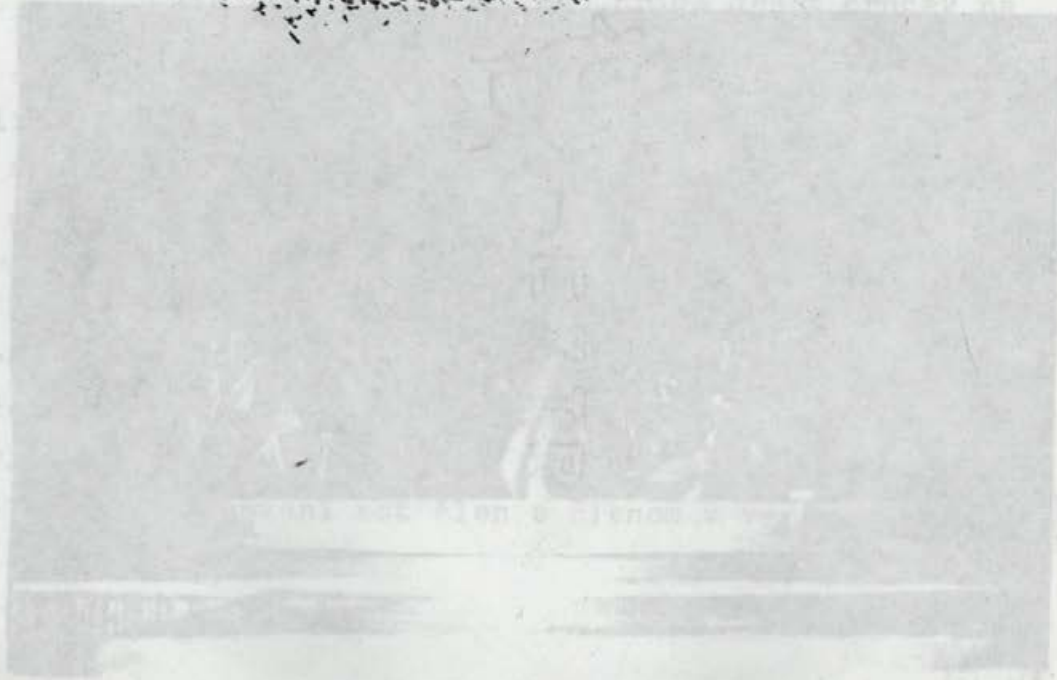

Faint, mirrored text bleed-through from the reverse side of the page, appearing as ghostly impressions of words and lines.

Additional faint, mirrored text bleed-through, continuing the ghostly impressions from the back of the document.

Vertical text on the left side of the page, possibly a list or index, with words like 'No', 'ca', 've', 'ca', 'no', 'ca', 'ca', 'ca', 'ca', 'ca' visible.

NE MISLI, DA SI SCENA,
 SAJ HODIŠ KOT KOZA FILOMENA,
 NE MISLI, DA SI FRICK,
 SAJ UŠESA IMAŠ KOT ROGE BIK.
 LASJE TI STRČIJO V ZRAK KOT MONT BLANC
 IN GOVORIŠ, DA SI ZA HEAVY PUNK.
 NOS IMAŠ KOT CICABELA,
 IZ NJEGA TI VISI UHAN KOT MORTADELA.
 TVOJE OČI SVETLIJO SE V TEMI,
 SAJ KRVAVO ZELENA BARVA JIH KRASI.
 PRAVIŠ, DA DEKLICA NASEDE TI VSAKA,
 S TEM SE HVALIŠ KOT SRAKA.
 ČE VEDEL BI,
 DA SE TI VSAK ZA HRBTOM SMEJI,
 BI NAMESTO GLAVE IMEL KONZERVO,
 NAMESTO TELESA PA - SALONITNO CEV.

NA NEBU GLEJ JO,
PTICA BELA IN ZA NJO
BELA SLED, KI ODPELJALA
ME JE V TUI SVET.

VELIKA PTICA SREBRNIH KRIL,
LE KAJ SEM TI NAREDIL,
DA MORAL SEM SAM V ŠIRNO
NEBO, NA TVOJIH KRILIH
OD DOMA JAZ JEMAT SLOVO.

NA TVOJIH KRILIH ZDAJ LETIM,
PO DOMU ZDAJ KOPRNIM,
A ZA MANO OSTAJA LE BELA SLED,
KI ODPELJALA ME JE DALEČ
PROČ V ŠIRNI SVET.

RODNI KRAJ, ZA TABO
ZDAJ STRMIM, SE SKORAJŠNJEGA
SREČANJA ŽE VESELIM,
A NA NEBU, GLEJ JO,
ŠE VEDNO BELA SLED,
KI ODPELJALA ME JE
V ŠIRNI TUJI SVET.

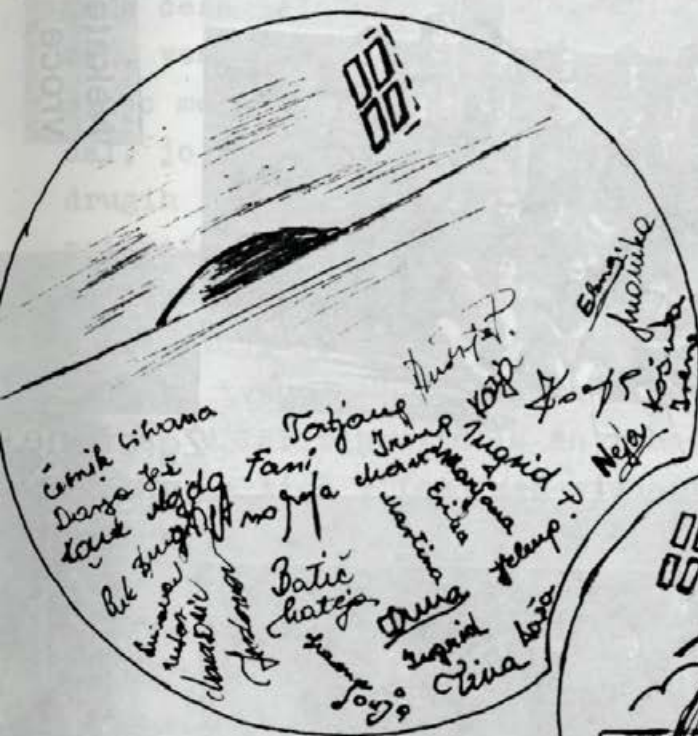

LE KDO IZMED NAS
JE SREČEN VSE DNI,
LE KDO
SE VEDNO SMEJI?

SMEJIM SE, SMEJIM
VSE TE DNI
IN NIHČE NE VE,
KAJ MI NA DUŠI LEŽI.

VČASIH OBRAZ
SE KOT SONCE SMEJI,
A DRUGIČ TO SREČO
ZAKRIJE OBLAK NOČI.

A KDO IZMED NAS
BOLEČIN NE POZNA,
KOGA IZMED NAS
LJUBEZEN NE IZDA?

IZ POSLOVNEGA SVETA

written by

kupim

dve levi, lepo dišeči copati
šifra: POSMRTNI OSTANKI

ZBIRAM HUMOR IZ ŠOLSKEGA ŽIVLJENJA
šifra: *Somany'kauje doniščije*

UGODNO prodam nasmešek
moje sosede Mojce
šifra:

NOVO NA SMETIŠČU ZGODOVINE

izgubljeno

Nekateri so za vroče

Zgredne amb...

so najstniki

Naslov: *Optimizem* Tema in priimki: Naslov: Podpis: *[Signature]*

O N

Atomi, molekule, elementi! Svet? Atomi - ljudje! Atomi - ljudje!
 Atomi - ljudje! Atomi -i -l-jud-j-e... Začetek življenja. 3100
 milijonov let nazaj. Paličaste bakterije - del človeka. Človek
 - človek... je v tem kakšna razlika? Celice - nešteto, milijon
 celic -še vedno le del človeka. Nikakršne celote. Atomi v mole-
 kulah, spojinah. Naenkrat sončen žarek, sevanje. Čutim-trže ga.
 Ga vleče narazen? Upira se. Noče. Sila popusti. Oddahne se. Potem
 pa znova. Ogromna sila in atom se ji ne more več upreti. Zdaj ga
 ne zanimajo več velike čezoceanske ladje. Prepuščen je vetru, va-
 lovanju, odnese ga. Ne ve, če si bo kje sploh našel svoj miren
 kotiček, pristan. Slučajno. Res zgolj slučaj! Znajde se v poplavi.
 Toda česa? Atomov? Tudi molekul. Takrat znova zaživi. Dobi novo
 moč, ves je poln novih moči. Zdaj le še išče priložnost, da bi
 svojo moč porabil. Pa vendar okleva. Boji se. Ko bo svojo moč od-
 dal, jo porabil, jo brezupno zapravljal, bo moral postati ujetnik
 drugih in samega sebe. Ampak odloči se, tvegaj bo. Ne mara mirnega,
 prikritega življenja pod masko nekoga drugega. Ne mara mirnega
 kotička. Boji se miru, tišine. Prevzame ga obup. Joče, kriči, se
 upira svoji volji. Od obupa se zgrozi nad svojo podobo. Prav zato,
 zato bo tvegaj. Pa saj mora - ne preostane mu nič drugega. Počuti
 se kot v labirintu in le en izhod mu je dan in rine skozenj, pa
 čeprav le tipa v temo med stenami - golimi, hrapavimi. Ves je krvav.
 Kri mu vdira v oči, peče ga - hiti naprej in zopet naprej. Znajde
 se v globeli. Žarek svetlobe posveti skozi ozko špranjo. Neznatna
 svetloba ga oslepi in ne vidi več. Vseeno pa čuti. Takrat se zave -
 začuti, da je izgubil svojo roko. Šele takrat občuti bolečino.
 Presune mu telo. Naseli se v njegovo dušo. Ampak ta bolečina je
 močnejša od vseh drugih. Ustraši se, da bo moral za vedno ostati tu,
 v tej beznici. A še vedno je topel. Upanje mu vliva zdravstveni
 leksikon, ki ga najde na vlažnih tleh. Odpre prvo stran: Centralni
 zavod za napredek gospodinjstva - Ljubljana 1972. Priročnik za
 bolne in zdrave. Začne listati po njem - NUKLEARNA MEDICINA,,,
 OSLEPIJENOST, NAHOD, OSAMLJENOST... Ustavi se. Zazre se v besedo
 OSAMLJENOST. Osamljenost? Nasmehne se. SEM tudi jaz osamljen?

Sem tudi jaz osamljen? Znova in znova si postavlja to vprašanje. In vedno bolj se zaveda samega sebe - občuti svoje telo. V tem trenutku GA zasovraži. Koga? Njega. Torej je tu še nekdo drug. NJEGOVO TELO. Dve kreaturi: njegovo telo in njegova duša. Duša se vsepolj zaveda osamljenosti. Telo je mirno. Negibno s in posluša stokanje duše. Odprtina postaja vse večja. Tega ne čuti. Sliši glasove. Nekdo ga bo rešil, potegnil iz mračne brupnosti. Resnično nekdo prihaja in ga reši. Znova se znajde hrupu civilizacije. Postane vplivna osebnost v kraju neskončnategovanj. Uspe mu, pa čeprav brez roke - slepemu. Zlije se ambiciozno družbo in začne živeti. Ustvarja, dviga se, pada! Združuje se z drugimi atomi in nastajajo kristali v raznih obkah in podobah. Sram jih je. Pa si ne priznajo. Ljubijo-to je zgolj še fraza. Umirajo. Je tudi to fraza? Ne, to je resnično

Žarek je za trenutek zasvetil - nato ga je vzela
hladna tema.

Mojca

iz predstave l.d

..... K A R T E

veščca: kako osamljena sem danes, ... kakor da NIKOGAR ne zani-
majo stvari, ki so pravzaprav... ah, saj ne znam povedat.
(juliija potrka) kdo je (pri sebi) pozno je že-pa saj je
urnik na vratih! (zagleda juliijo) ufa! jounq fleisch!
mladini je super prerokovati - pred njimi je prihodnost!
kar naprej, kar naprej - saj ni zaklenjeno! (juliiji)

juliija: dober večer

jaz sem prišla... ja no, jaz sem prišla k coprnici!
a ste vi slučajno coprnica?

veščca: a slučajno izgledam drugače??.. me ni treba vikati... niti
malo nisem fina, kot namreč izgledam....

(juliija sede na mizo)

no, in? kaj naj ti prerokujem?

juliija: ne vem. pač prihodnost.

veščca: prihodnost je zelo relativna stvar. a bi rajši, da ti
prerokujem iz sanj, krogle, kart

(juliija jo prekine)

juliija: sanje. sanje se mi najbolj dopadejo

veščca: punčka, pa mi povej, kaj si sanjala danes!

juliija: a danes?... joj, ene krasne sanje... pa sem jih pozab`la.
coprnica ostudna, veste

(veščca jo prekine)

veščca: kar tikaj me

daj, nehi jest piškote (jo krcne po prstih)
in včeraj?

juliija: včeraj? teh pa se spomnim, a jih povem?

veščca: ja, ja...

juliija: da sem šla-na šolski ples

veščca: (sebi) dolgcajt

(vzpostavi se vzdušje šolskega (!) plesa)

juliija: in tam je bil ROMEO!

veščča: kako enoplastne sanje!

julija: in rekel mi je:

romeo: julija...

julija: ah. pa me sploh ni poznal, sploh ne - bogve od kod je prišel.

on je ČUTIL... ja, in potem je rekel:

romeo: pejva plesat!

(gresta)

nevenka: julija! zbudi se! julija!

(oder se hipoma sprazni, vsi razen v in j grejo v zakulisje)

veščča: draga - ampak iz teh sanj ti jaz nimam kaj prerokovati nobenega mrliča, pajkca ali polnači ni bilo, nobena prapraprateta ali pa profesor iz redovalnice te ni lo po školu.

in tisti tvoj romeo je prav en beden tip. to je, kako bi rekla, ena ljubezen zaradi ljubezni - iz d o l g o č a s j a .

vaše generacije so tako puste... kakor da ste zaspe od dobrih del preteklosti. tako vseeno vam je.

ja no - samo sebe pogledjte! če bi bila zdaj JAZ tak "mlada" ...

ne borite se! tako prekleto pametni in karakterni ste ne privoščite si napak - ne privoščite napak nikomur. pha - karakterni!

čemu naj ti čaram, čemu? mar verjameš v SREČO?

(vzame v roke karte in jih meša)

julija: v SREČO? ne.

veščča: če misliš, da so že vse stvari razložene, če verjameš da je vse odvisno samo od tega, kaj boš naredila TI-KA sploh delaš tukaj? (karte ji padejo na tla, pokažejo svoj OBRAZ: na prizorišče pride nekaj živih kart - conica je naredila napako)

julija: kakšne karte pa so to?

veščca: to so prave karte... žive... moje.

julija: jaz ne verjamem. jaz NE verjamem. A TO da so KARTE?
pa saj so ljudje. Karte so vse enakih barv, iste vi-
šine, ne čutijo (dregne najbližjo, ki zastoka) te tukaj
pa.. vsaka ima svoj obraz... pa saj to je ROMEO! ON je
bil v mojih sanjah!

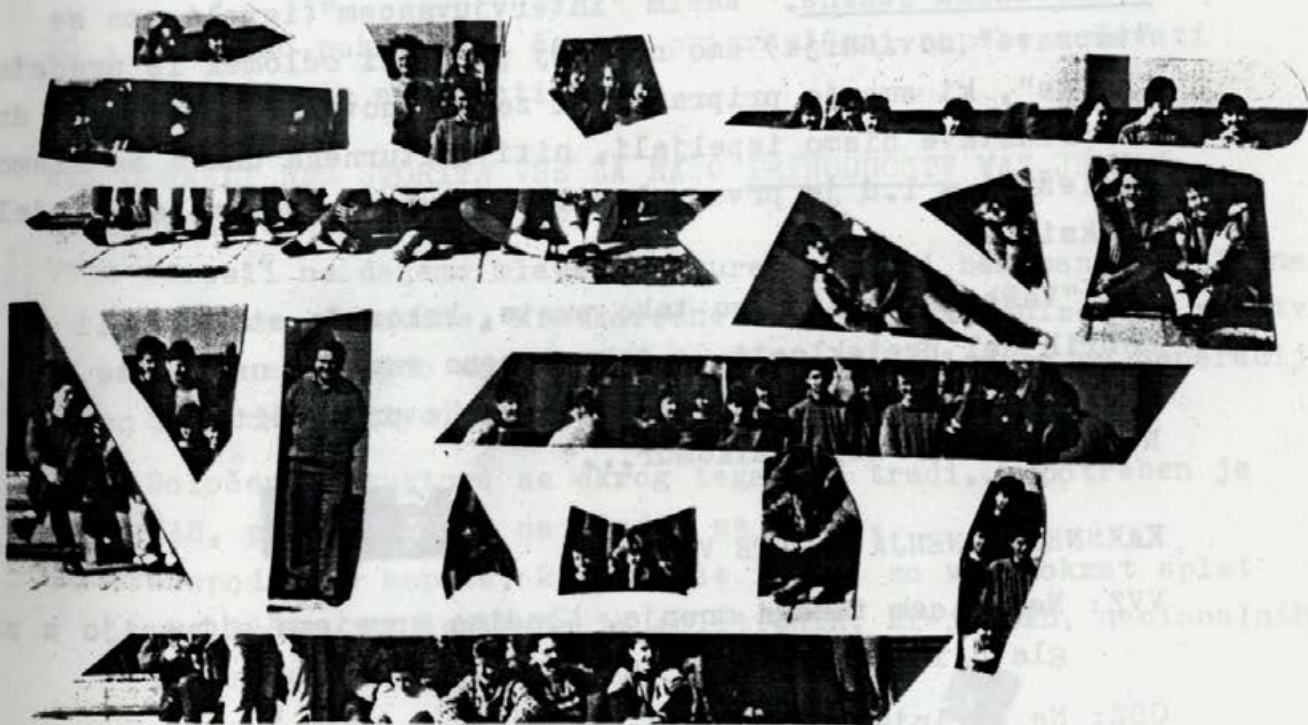
veščca: to ni romeo, samo pikov fant. karta.

karte! igram se z njimi, postavljam v različne kombina-
cije in igra me resnično zabava.

(kartam) obmirujte! ne zganjajte kažina, papirčki moji.
(juliji) in tebi, kako pa je kaj tebi všeč pri meni?
bi se igrala z menoj -naprimer kartala?

julija: sleparčla bi!

veščca: ni važno. moraš igrati to igro do konca - ne moreš se
izmazati brez sreče. tudi sreča je zelo pomembna stvar.
če se ne boš borila, boš tudi ti postala samo karta v
zbirki papirčkov brez ciljev, ki se BOJIJO življenja in
mi zato pustijo, da se igram z njimi!
(začne ji podajati karte, julija jih zavrača, podaja
nazaj, zmaga... magičnosti je konec)

TOKRAT si zmagala.

(julija se odpravlja)

in plačala ne boš? saj sem ti prerokovala!? (pogle
na uro) ravno 20 minut - sto jurjev.

ji plača in zbeži v dvorano)

pozno, pozno je že. muc, muc. ta mačka že spi.

(v. odide)

scenarist

I N T E R V J U

O D R A S L I : N A M

V čem se odnos mladine do odraslih najbolj spreminja? Ne vemo. Iskali pa smo odgovor na vprašanje, kakšen je odnos odraslih do nas? Nam zaupajo? Govorili smo s pedagoško vodjo v VVZ, bili smo na Občinski skupnosti za zaposlovanje in pri predsedniku občine. Našim "intervjuvancem" (igrali smo se "taprave" novinarje) smo najprej prebrali odlomek iz predstav "Karte", ki smo jo pripravljali za praznovanje kulturnega dne. Te predstave nismo izpeljali, niti kulturnega dneva se nismo udeležili - l.d je prvo polovico februarja preživljal na delo praksi.

... "Vaše generacije so tako puste, kakor da ste zaspali od dobrih del preteklosti... tako vseeno vam je, ne borite se. T prekleto pametni in karakterni ste. Ne privoščite si napak. Ne privoščite napak nikomur..."

KAKŠNEGA MNENJA PA STE VI?

VVZ: Ne, nisem takega mnenja. Mladina sprejema situacijo z zr glavo in se po mojem kar trudi.

OSZ: Ne strinjam se. Mladina si napeke ravno tako privošči. Tak je vsak mlad človek.

PO: NE-številni primeri dokazujejo, da je mlada generacija sposobna veliko in kvalitetno narediti...

BI BILI NA NAŠEM MESTU ZADOVOLJNI?

VVZ: Ne vem, po eni strani sem tudi jaz del te generacije.

OSZ: Vsaka mladost je lepa. Današnja situacija pa sploh ni toliko slabša od prejšnjih.

PO: S takratnim razumom bi mogoče bil.

V ČEM SE MLADINA NAJBOLJ SPREMINJA?

VVZ: Današnja mladina hoče spremeniti svet s svojim znanjem in ne s svojim obnašanjem, zunanostjo kot včasih.

OSZ: V odnosu do sveta, pojavov - mode, glasbe, postaja vse bolj svobodna, ima manj zavor.

PO: V povojnih časih je bilo v mladini več sentimentalnosti, bila je obremenjena - s takratnimi pogoji - povojno izgradnjo...

SO TE SPREMEMBE POZITIVNE ALI NEGATIVNE?

VVZ: Mislim, da so mladi na pravi poti.

OSZ: Določene so pozitivne, določene negativne.

PO : Lahko so pozitivne, če smo pripravljeni napake reševati ali drugače argumentirati.

ALI ODRASLI RES STORITE VSE ZA NAŠO PRIHODNOST? VAS JE KAJ STRAH KRATKOROČNIH REŠITEV?

VVZ: Odrasli ne dajemo mladim kulture, pa tudi nam manjka splošna kultura. Trenutne, kratkoročne rešitve sploh niso več rešitve.

NPR: nesmiselno ustanavljanje šol, posledice pa so generacije brez zaposlitve, perspektive.

OSZ:Določena struktura se okrog tega kar trudi... potreben je ČAS, potrpljenje - na mladih se gradi.

PO : Gospodarske nepake, ki so bile in so, so velikokrat splet okoliščin, ki izvirajo iz političnih, krajevnih, nacionalnih in ambicijskih interesov.

Andreja, Erna, Mojca

Kaplja si v morju sveta, a vendar, vse je v tebi. Veličina in moč. Strpan si v okove zahtev, ciljev. Lažeš sebi in drugim, da si si jih sam nadel. Žulijo te, a vendar molčiš. Bojiš se besed, strah te je smrti, ne upaš si več pogledati samega sebe. Nisi več, kar si bil. Imaš smisel, svobodo, polne usta. Strgaj si dušo in našel boš odgovor o sebi,

ker kaj ti bo roka
v smislu nereda,
kaj ti bo slutnja o vrhu
v tihi dolini...

Zbudi se iz sanj! Hočem živeti. Vse dam za dan življenja. Kdo te je uničil, da si skrivaj zapustil spomin brez pozdrava?

Zbudi se iz sanj. Hočem živeti! Vse dam za dan življenja.

Kdo te je uničil, da si skrivaj zapustil spomin brez pozdrava?

Zbudi se! Ne stoj ob strani izrabljenih smislov življenja -

Poženi se v valove. Ne bodi izdajalec, da ne bo tvoja bližina

ubijala, morila sanje. Tvoja duša je polna gub. Sredi puščave

sva se ločila. Hrepenela sem po morju. Sam si ostal in v skode

lico jutranje kave dolil grenkobo noči. Stekla sem v vodo in

izprala spomine, ki so mi odpirali stare rane. Takrat sem spoz

la pravilnost brezciljnosti, a prepozno, da bi ti pomagala.

Razumi me, nisem se rodila za smrt. Zato nočem ciljev, smislov

Hočem biti človek. Tako blizu si mi in tako daleč. Z vsako se-

kundo umiram. Toda srečna sem. Srečna, ker nisem lutka, jagoda

ker čutim polzenje življenja skozi prste, obdaja me toplina

boja. Smrt je prijateljica, smiselni zaključek življenja.

Življenje. Pošast se je zgrnila nad nemočna rojstva mojih mali

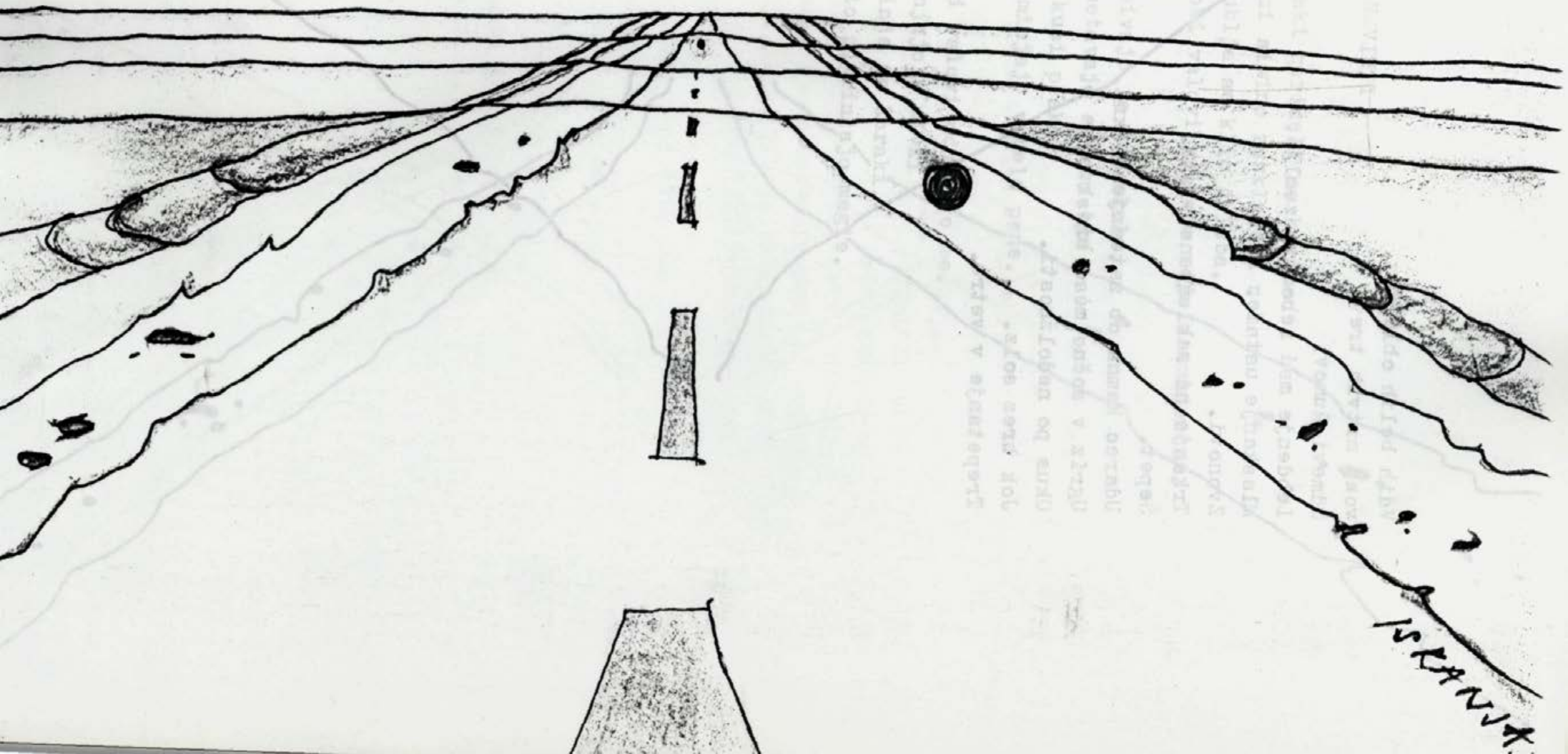
besed. Ostala sem prazna. Zakričala bi... Vse, prav vse bi str

la v eni besedi. Življenje.

Včasih se mi zdi, da te čutim, kako snemaš okove in se poln upanja predajaš valovom...

Pa je le veter, ki je vzdramil sen noči,
pa je le veter, ki je vzdramil sen srca...

ISKANT

Vdih belih oblačkov,
 vonj mrtvih trav.
 Odmevi šumov.
 Lebdenje med nebom in zemljo.
 Mlaskanje ustnic.
 Zvonovi.
 Trkanje na zaklenjena vrata.
 Šepet.
 Udarec kamna ob zatemnjeno okno.
 Ugriz v sočno meso breskve.
 Okus po nedolžnosti.
 Jok brez solz.
 Trepetanje v vetru.

Bojca

OB NEVIHTI

Oblaki zarisali so horizont.
Skozi sivino razklanega neba
izgublja se klic galeba.
Visoki valovi vpijajo mojo osamljenost.

Razbivajo jo med skale,
premetavajo sem in tja
med kupi peska,
spreminjajo v bele pene.

Težki valovi odnašajo me.
Izginjajo v mivki
stopinje za koraki.
Goloto zagrinjajo megle.

Odpoljubijo me

Stokla bi z mojimi

nekje.....

ON...

je esenca življenja.

Barka, ki plove vsepovsod,
brez cilja...

V katero se znova in znova zetekaš,
ne da bi vedel kdaj...

pri tem pa pozabljaš,
da je le prijatelj,

iz katerega vre ognjenik
misli in idej;

norih za utečeni svet.

Pesnik je, ki napiše pesmi!

Nežno bitje,
umetniška duša;

globoko predana podoživljanju glasbe, užitka...

Nekdo, ki vsak dan govori mi:

"" PROPADAM... ""

Pri tem pa živi... živi...

SLEDITI LJUBEZNI

hoditi z njo ob vsakem koraku,
poslušati jo v skritih mislih,
prijeti jo za roko in zbežati z njo
daleč proč pod streho življenja.

Sveče dogorele so v jutru noči,
vosek nehal je polzeti po steklenici.
Nikjer nobene luči,
Spreminjam se v vosek,
v plamen sveče.

... slediti ljubezni...

Noč prevesila se je v jutro.
Dani se.
Pogled ustavil se je
na semenih sončnice.
Slišim, kako prihaja skozi zrak,
lepi se v vročini julijskega dne.
Ne čutiš...

Odpoljubila vonj sebe sem
s tvojih ust.
Odpoljubil vonj sebe si
z mojih ust.

... slediti ljubezni...

Stekla bi z njo proč
nekje..... kam.

ARTNA
HALUKA Pa.

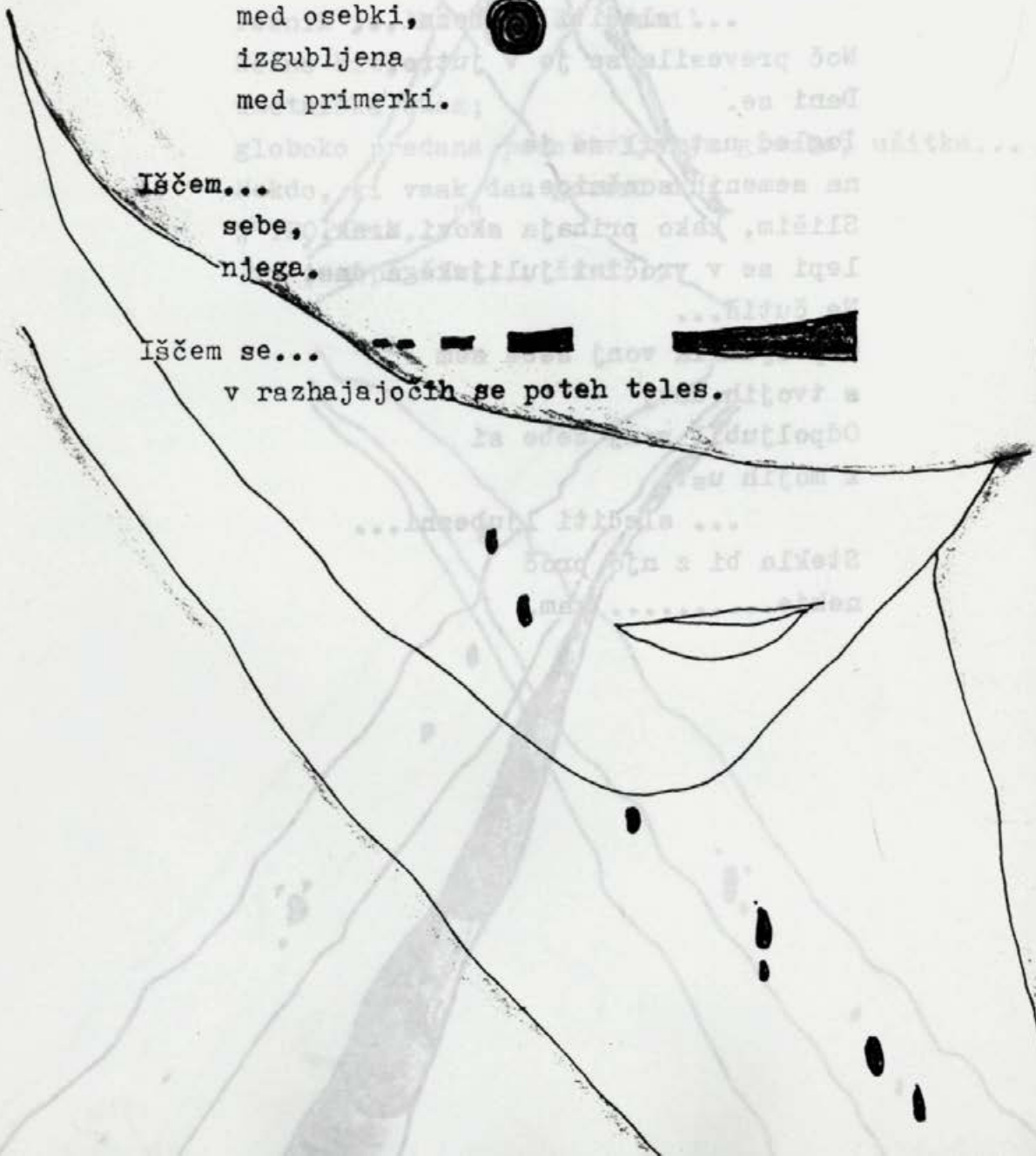
IZGUBLJENA

Tavam osamljena...
 med množicami likov
 skrotovičenih oblik,
 med podobami obrazov
 namnoženih falzifikatov.

Tavam...
 med pogledi,
 osamljena
 med osebkami,
 izgubljena
 med primerki.

Iščem...
 sebe,
 njega.

Iščem se...
 v razhajajočih se poteh teles.

PRETRGANA NOČ

Mehkoba dolgih las valovi za njo,
nežno objema ji telo.
Proč hiti njena silhueta,
zaobljena v moč trepeta.

Mislím nemirna sledi,
nedosegljiva svoji zavesti.
Med tekóm trga svetlobo noči,
očem spreminja se v dve senci.

Zaman bil je njen tek bežanja,
v neminljivosti iskanja.
Ljubezen vleče za dolge lase jo;
našel jo je izgubljeno.

GORTNAR
HARUŠKA f.a.

I Z V I R

Glasilo Srednje gradbene in naravoslovne
šole Veno Pilon Ajdovščina

Številka: 2
Šolsko leto: 1986/87

Glavni urednik: Irena Vrabc

Uredniški odbor: Andreja Funa
Tanja Šterman
Simon Vidmar
Katja Nusdorfer
Lucija Bogataj
Damjana Brezavšček
Lavra Žonta
Liljana Božič
Jana Radinja
Jože Lemut
Nataša Krečič
Virineja Devetak
Monika Kralj
Maruška Gortnar
Nike Pogačnik

Mentor: Zdenka Blažko

Razmnožili v DO Splošno gradbeno podjetje Primorje
Ajdovščina.

Število izvodov: 150

Ajdovščina, april 1987

